

ارگان مرکزی

حزب کمونیست افغانستان

برای انقلاب کردن بحزبی انقلابی احتیاج است.
بدون یک حزب انقلابی ، بدون حزب انقلابی ایکه
براساس تئوری انقلابی مارکسیزم لنینیزم
(- مائویزم) و به سبک انقلابی مارکسیستی -
لنینیستی(- مائوئیستی) پایه گذاری شده باشد،
نمی توان طبقه کارگر و توده های وسیع مردم را
برای غلبه بر امپریالیزم و سگهای زنجیری اش
رهبری کرد .
(مائوتسه دون)

سال 1371 (1992)

ماه سپتمبر (سپتامبر)

دوره دوم

شماره ششم

بیانیه دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان درمورد جنگ جنایتکارانه اخیر در کابل

رژیم اسلامی از همان بدو قدرت گیری خود در کابل تا حال ، ارمغانی جز قتل عام اهالی ملکی ، چور و چپاول و غارت ، ویرانی های گسترده و آوارگی های پرダメنه اهالی ، بویژه برای شهر کابل و حومه ها اطراف آن ، ببار نیاورده است . هزاران نفر کشته و زخمی ، صد ها هزار آواره ، تخریب تمامی تأسیسات دولتی و غارت اموال منقول موجود در آنها در مرکز کشور ، ویرانی هزاران خانه مسکونی و مغازه های اهالی و چور و چپاول دارایی های آنها ، به مثابه نتایج درگیری ها و جنگ های متعدد میان جناح های مختلف رژیم اسلامی ، عمق و پنهانی فاجعه ای را که پس از فاجعه 7 ثور و تجاوز شوروی به کشور ، در 8 ثور امسال آغاز شده و همچنان ادامه دارد بخوبی نشان می دهد .

درین میان ، جنگ اخیر کابل که برای مدت تقریبا بیست روز بصورت شدید و وحشیانه ای ادامه داشت و در اثر آن ، بارانی از ده ها هزار راکت ، بمب و خمپاره بالای اهالی شهر کابل و حومه های آن فرو ریخت ، به روشنی واضح ساخت که رژیم اسلامی ، برنامه ای را که می تواند عملی نماید غیر از کشتار ، چور و چپاول ، آوارگی و فقر و بدختی روز افزون مردم چیز دیگری نمی تواند باشد .

حزب کمونیست افغانستان همانگونه که جنگ ها و درگیری های قبلی میان نیروها و جناح های مختلف رژیم اسلامی را ، که از همان ابتدای استقرار این رژیم در کابل برآ افتادند ، بمتابه جنگ های ارتقایی شناسائی کرده و تمامی طرف های درگیر آن جنگ ها را محکوم نمود ، جنگ اخیر کابل را نیز از هر دو جانب یک جنگ ارتقایی دانسته و هر دو طرف در گیر را بعنوان قتل عام کنندگان مردم کابل تقبیح می نماید . جنگ اخیر در کابل و سایر جنگ های برآ افتاده بعد از 8 ثور ، تمام تضاد میان دسته بنده های ارتقایی مختلف در کشور بشکل خونین آن نمایش می دهند و در تخالف با منافع کارگران ، دهقانان و بخش های دیگر توده های مردم قرار دارند .

تضاد میان دسته بندی های ارجاعی :

مرامنامه حزب کمونیست افغانستان - مصوب کنگره موسس حزب در اول مه 1991 در صفحات 83 ، 84 و 85 خود ، به برشاری وتوضیح تضادهای اصلی جامعه یعنی : تضاد خلق های ملیت های مختلف با نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور ، تضاد تمامی ملیت ها با سوسيال امپریالیزم و امپریالیزم ، تضاد میان دسته بندی های ارجاعی، تضاد ملیت های تحت ستم با شوونیزم طبقه حاکمه ملیت پشتون و تضاد زنان با شوونیزم مرد سalarانه ، پرداخته و ازان جمله تضاد میان دسته بندی های ارجاعی را ذیلا تشریح نموده است :

((3 - تضاد میان دسته بندی های ارجاعی (عمدتاً به شکل دوسته بندی ارجاعی مربوط به سوسيال امپریالیزم و امپریالیست های غربی .

تضاد میان رژیم کابل و نیروهای فئودال - کمپرادرور مخالف آن باز تاب کننده منافع متضاد بخش های مختلف نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور و در عین حال انعکاس دهنده تضاد میان سوسيال امپریالیزم و امپریالیست های غربی در افغانستان است .

در حال حاضر باوجودیکه تبانی به جنبه مهم مناسبات میان این دوسته بندی ارجاعی مبدل گردیده است ، اما تضاد میان آنها بعنوان یکی از تضاد های اصلی جامعه هم چنان وجود دارد و از عملکرد شدیدی برخوردار است . تا زمانیکه نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور بر حیات اقتصادی و سیاسی جامعه مسلط باشد ، رقابت تبهکارانه و کشمکش سبعانه بر سر چپاول و غارت توده ها میان بخش های مختلف آنها ادامه خواهد داشت .

تضاد میان بخش های مختلف نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور به تضاد میان رژیم مزدور کابل و مخالفان فئودال کمپرادرور آن محدود نمی باشد . در واقع تضاد های مهمی نیز میان دسته بندی های مختلف دو بخش مذکور وجود دارد .

تضاد میان دسته بندی های مختلف ارجاعی وابسته به امپریالیست های غربی دارای تاریخ طولانی است و در حال حاضر نه تنها وجود دارد بلکه شدت زیادی نیز کسب کرده و بصورت درگیری های نظامی شدید و پردمانه درآمده است . از جانب دیگر تضاد و برخوردهای سیاسی و نظامی میان بخش های مختلف مزدوران سوسيال امپریالیزم شوروی مداوماً وجود داشته است . از زمان تکمیل خروج قوای شوروی از افغانستان تا حال نقشه چند کوتای نظامی در درون ارتش رژیم مزدور کشف و خنثی شده و حد اقل یک کوتای بزرگ و پردمانه بر هبری وزیر دفاع دولت پس از یک درگیری وسیع و خونین سرکوب گردیده است))

روشن است که امروز نیز پنج تضاد اصلی فوق الذکر اساساً در جامعه افغانستان وجود دارند . اما تحولات مهمی که با نابودی سوسيال امپریالیزم شوروی ، انتقال قدرت از رژیم نجیب به رژیم اسلامی ، در سطح بین المللی و ملی بوجود آمده ، تغییرات معینی نیز در شکل بندی این تضاد ها ایجاد کرده است .

تضاد میان خلقهای ملیت های مختلف با نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور ، بعنوان تضاد عده جامعه افغانستان ، امروز از زمان قبل از قدرت گیری رژیم اسلامی درکابل ، روشنتر به چشم می خورد . تضاد تمامی ملیت ها با سوسيال امپریالیزم و امپریالیزم ، شکل تضاد تمامی ملیتها با امپریالیزم جهانی با تضاد تمامی ملیت ها با امپریالیست های مختلف را بخودگرفته است . تضاد میان دسته بندی های مختلف ارجاعی ، عمدتاً شکل تضاد میان دوسته بندی اسلامی نیرومنداخوانی ، پرچمی تحت رهبری برهان الدین رباني و احمدشاه مسعود و اخوانی - خلقی تحت رهبری گلب الدین حکمتیار را بخودگرفته است و در عین حال بصورتهای تضاد میان تشییع و وهابیت ، تشییع و تسنن و اخوانی و غیراخوانی وجود دارد - شوونیزم طبقه حاکمه ملیت پشتون

خود ضربت قرار گرفته ، اما کاملا سرنگون نشده و برای استقرار مجدد خودتلاش می کند ، در حالیکه شوونیزم طبقه حاکمه ملیت تاجیک تازه نیرومندی کسب کرده و برای ثبت خودمی کوشد . فرجام این زورآزمائی دو جانب هنوز کاملا روشن نیست . سایر ملیت ها همچنان مبارزه برای سرنگونی ستم ملی و کسب حق تعیین سرنوشت را در پیش رودارند . تضاد زنان با شوونیزم مردسالارانه بیشتر از پیش عیان و عریان گردیده و تحمیلات شوونیستی بر زنان صورت های وحشیانه ای بخود گرفته است .

به این ترتیب ، تضاد میان دسته بندی های مختلف ارتقای ، همانند سایر تضاد های اصلی ، نسبت به زمان تصویب مرامنامه حزب کمونیست افغانستان یعنی اول مه 1991 ، تغییرات معینی کسب کرده است . پایه این تغییرات عبارت از نابودی دسته بندی ارتقای مربوط به سوسیال امپریالیزم شوروی سابق . این دسته بندی بعد از تجزیه و نابودی شوروی و تحت تاثیر آن دچار تجزیه و تقسیم شده وبخش های مختلف آن در اتحاد بانیر و ارتقای اسلامی گوناگون ، عمدتا بر بنای تعلقات ملیتی و منطقوی قرار گرفتند . درنتیجه تحقیق این پروسه که عامل عده از میان رفتن رژیم نجیب محسوب میگردد ، مصالحه و سازش میان نیروهای ارتقای اسلامی وبخش های مختلف و جدگانه عملی گردید و انتلاف های گوناگونی در مرکز و ولایات میان مرجعین اسلامی و دولتی های سابق بوجود آمد که مهم ترین آنها همان دو انتلاف تحت رهبری گلب الدین و رباني - مسعود می باشد .

خصوصت میان حزب اسلامی و جمعیت اسلامی :

در میان مرجعین اسلامی ، خصومت حزب اسلامی حکمتیار با جمعیت اسلامی برهان الدین رباني ، از سابقه درازی برخوردار است . شکست کوتنا ها و حرکتهاي نظامي " نهضت اسلامي " - نهضتي که بعدا احزاب اسلامي و بويژه جمعیت اسلامي و حزب اسلامي بر بستر آن ایجاد گردیدند - عليه رژیم داود خان ، که توسط سی . آی . ای آمریکا و آی . اس . آی پاکستان سازماندهی گردیده بودند اختلافات میان جناح رباني و گلب الدین را تا سرحد خصومت تشديد نموده و افراد معینی از جناح رباني منجمله انجینیر جان محمد پنچشیری توسط گلب الدین و طرفدارانش که در پاکستان از پایه قوی تری برخوردار بودند به قتل رسیدند . بعدها در ماه های اول بعد از کوتناي هفت ثور ، گلب الدین تلاش ناکامی برای قتل رباني بعمل آورد که باعث متواری شدن چند ماهه برهان الدین از پشاور بسوی لاھور گردید . درنتیجه همین خصومت ها و یکسلسله اختلافات معین دیگر بود که بعد از آغاز جنگ عليه رژیم کوتناي هفت ثور در کشور ، جمعیت اسلامی و حزب اسلامی بصورت " دوتنظیم " جهادی " جدگانه در پاکستان سازماندهی شدند . از همن زمان بعد ، در طول سالهای جنگ مقاومت سالهای بعد از خروج قواي شوروی از کشور ، خصومت حزب اسلامی با جمعیت اسلامی و شورای نظار به شکل ده ها درگیری و برخوردنظامی خوردو بزرگ محلی و منطقوی در نقاط مختلف افغانستان و حرکت ها ي تروریستی در پاکستان ادامه یافت . در اثر این جنگ ها و حرکتهاي تروریستی هزاران نفر میان دو طرف کشته و زخمی گردیده و افراد مهمی از هر دو طرف از میان رفتن . واقعه تخار وحوادث بعداز آن که باعث کشته شدن تعداد زیادي از فرماندهان نظامي شورای نظار و حزب اسلامی در سمت شمال گردید ، عمق و دامنه خصومت میان این دوسته ارتقای اسلامی را ، بعد از خروج قواي شوروی از کشور ، به نحوب رجسته ای نشان داد .

نمایشات خصمانه میان باندهای خلق ویرچم:

خصوصت میان دسته های مختلف باند مزدور سوسیال امپریالیزم شوروی سابق ، برپایه اختلافات قبلی ، در همان ماه های اول بعدازکودتای هفت ثور بصورت کودتا و ضدکودتا بروز نموده که در اثر آن جناح پرچم از قدرت بیرون انداخته شده و افراد مهمی ازین جناح همچون سلطان علی کشتمند به زندان افتادند .

در درگیری میان نورمحمد تره کی و حفیظ الله امین - که جناح پرچم پشت سر نورمحمد تره کی قرار گرفته بود - یک بار دیگر خصومت شدید میان مزدوران شوروی سابق خود را نشان داد و به نابودی نورمحمد تره کی و چند تن دیگر از سران رژیم کودتا منجر گردید .

حفیظ الله امین به نوبه خود روزهای اول لشکر کشی قوای شوروی به افغانستان به قتل رسید و اطرا فیان وی به زندان افتادند که شش نفر از مهمترین آنها چند ماه بعد توسط رژیم ببرک کارمل اعدام گردیدند .

در طول سالهای اشغال ، با وجودیکه بنا بموجودیت قوای شوروی درکشور خصومت میان پرچمی ها و خلقی ها چندان تبارزی نداشت ، اما بشکل ترورهای منفرد و اقدامات نظامی پراکنده عليه یکدیگر ادامه یافت .

پس از خروج قوای شوروی ازکشور ، یکبار دیگر خصومت میان دسته های مختلف باند مزدور شوروی سابق به نحروشی نمایان شده و به شکل تصفیه های دامنه دار و کودتا ها و ضد کودتا های متعدد خود را نمایاند که کودتای تني و شکست پر سرو صدای آن ، خونین تین پرده این سلسله از نمایشات خصمانه بود .

سیر حرکی دو ائتلاف نیرومند :

ائتلاف حزب اسلامی حکمتیار با خلقی های عمدتاً پشتون و ائتلاف جمعیت اسلامی و شورای نظار با پرچمی های عمدتاً غیر پشتون که شکل گیری اولیه آنها از سال ها قبل آغاز گردیده بودند بعد از خروج قوای شوروی از کشور بیشتر از پیش مشخص گردیده و بعد از نابودی شوروی ، در طی چند ماه صورت نهایی بخود گرفتند .

طغیان ملیشه های قدرتمند شمال علیه رژیم نجیب نقش عده ای در نابودی این رژیم ایفاء نمود . این طغیان در ابتدا مورد حمایت و پشتیبانی رسمی تمامی تنظیم های جهادی مستقر در پشاور و تهران و منجمله حزب اسلامی حکمتیار قرار گرفت . حکمتیار به منظور جلب رشید دوست به طرف خود ، شخصاً حرکت ویرا مورد تائید قرار داده و نامه پراز ستایش برایش فرستاد و بر علاوه در یک کنفرانس مطبوعاتی در راولپنڈی پاکستان که متن آن در جریده شهادت (ارگان مرکزی حزب اسلامی) بچاپ رسید ، از جنبش ملی اسلامی حمایت نمود . اما نه تنها بنایه دلایل ملیتی بلکه به خاطر سوابق قبلی ، ائتلاف ملیشه های شمال - که پرچمی ها و سایر دسته های وابسته به سوسیال امپریالیزم شوروی سابق در شمال در پشت سرآن قرار دارند - سرانجام با شورای نظار طی " موافقت نامه جبل السراج " رسمی شد .

احمدشاه مسعود سالها قبل ، همان زمانیکه با قوای مت加وز شوروی قرار داد آتش بس امضاء نمود ، در زدوبند های آشکاری با پرچمی ها قرار گرفت و در سایه اطمینان خاطریکه از جانب روسها و دولت مزدور کابل بدست آورده بود ، برای گسترش نفوذ خود در ولایات مختلف شمال تلاش هایی بعمل آورد . این تلاشها پایه های ایجاد کرد که در سالهای بعد منجر به تشکیل شورای نظار گردید . از آن موقع تازمان خروج قوای شوروی ازکشور روابط پنهانی احمدشاه مسعود با

پرچمی ها و رشوه ستانی های وی از آنها همچنان دوام نمود بعد از اعلام "مشی مصالحه ملی" توسط رژیم مزدور نجیب و بویژه بعد از خروج قواه شوروی از افغانستان ، تلاش پرچمی ها برای کنار آمدن با احمدشاه مسعود اوایجاد مصالحه رسمی با وی افزایش یافت ، اما او در عین حفظ روابط با پرچمی ها و حتی دست زدن به افادمات عملی به نفع رژیم کابل از قبیل عدم حمایت کافی از جنگ جلال آباد ، بمصالحه و سازش رسمی تن در ندادوپیشنهاد نجیب برای پذیرش وزارت دفاع د دولت ائتلافی را عملاً رد نمود . پس از آنکه استحالت ایدئولوژیک - سیاسی "حزب دموکراتیک خلق" به "حزب وطن" متوقف نماند ، پرچمی ها ، خلقی ها و سایر دسته های قبلاً مزدور شوروی سابق در سمت شمال یکجا با دسته های ملیشه قومی ، قالب "جنیش ملي- اسلامی" را برای برآمد سیاسی شان ایجاد کردند که در نتیجه سمت شمال از دست رژیم کابل خارج شد ، "حزب وطن" عملاً از هم پاشید و نجیب در معرض سقوط قرار گرفت . درست در همین موقع بود که احمدشاه مسعود حاضر شد مصالحه و سازش چندین ساله پنهان و قسمی را به مصالحه و سازش رسمی ، آشکار و عمومی مبدل نماید . این چنین بود که "موافقتname جبل السراج" میان احمد شاه مسعود به نمایندگی از شورای نظر و رشید و ستم به نمایندگی از جنبش ملي - اسلامی به امضاء رسید ، تا از قرار گرفتن ائتلاف خلقی ها و پرچمی های پشتون با حزب اسلامی گلب الدین حکمتیار بر راس قدرت سیاسی جلوگیری بعمل آورده و خود چنین موقعیتی را بدست آورند .

ائتلاف خلقی ها و پرچمی ها و ملیشه های قومی پشتون با حزب اسلامی گلب الدین حکمتیار ، یگانه نیروئی بود که می توانست نشستن ائتلاف مسعود ، دوستم بر رأس قدرت سیاسی را ، در فرداي بعد از فرار نا موفق نجیب ، با تهدید مواجه سازد . پایه های این ائتلاف در زمان قدرت حفیظ الله امین ریخته شد . در آن موقع بعضی از تنظیم های جهادی مستقر در پشاور و مشخصاً حزب اسلامی حکمتیار در یک سلسله زدوبندهای سیاسی با حفیظ الله امین و دار و دسته اش به خاطر ایجاد حکومت ائتلافی قرار گرفتند . گلب الدین شخصاً در یکی از مناطق سرحدی افغانستان و پاکستان با حفیظ الله امین دیدار و ملاقات نموده وسایل مربوط به تشکیل حکومت ائتلافی را با وی تحت بحث و بررسی قرار داد . ولی تجاوز قواه شوروی به افغانستان ، دوام زدوبندهای آغاز شده را تاریخین به نتایج نهائی در آن وقت ناممکن ساخت .

در طول سالهای جنگ مقاومت ، جبهات جنگی زیادی از حزب اسلامی گلب الدین حکمتیار به طرق واشکال گوناگون و در زمان ها و مناطق مختلف ، با قواه شوروی و دولت مزدور کابل رسماً ویا عملاً آتش بس کردند و قرا رداد بستند ، تا دستان شان در سرکوبی نیروهای محلی رقیب باز باشند . حتی بعضی از جبهات جنگی حزب اسلامی گلب الدین حکمتیار بخاطر تامین این هدف ، آشکارا به روسها و دولت مزدور کابل تسليم شدند . رهبری حزب اسلامی در آنوقت ، رسماً به فرماندهان نظامی خود دستور داده بود که در صورت مورد تهدید قرار گرفتن قدرت شان از سوی نیروهای محلی رقیب باید به قواه دولتی و روسي نزدیک شوند تا بتوانند حریفان محلی را از سر راه شان بردارند .

پس از خروج قواه شوروی از افغانستان ، تماس و روابطه حزب اسلامی بدار و دسته حاکم در کابل ، بویژه جناح خلقی ها عمیقتر شد . عبدالصبور فرید بعنوان فرمانده بزرگترین جبهه نظامی حزب اسلامی ، بر اساس یک توافق رسمی ، قدرت ائتلافی مشترکی با نمایندگان رژیم کابل در کاپیسا بوجود آورد که مدت سه سال یعنی تا زمان وقوع فاجعه ۸ ثور دوام نمود و فعلاً نیز بگونه ای وجود دارد . همچنان تمامی جبهات نظامی تسليم شونده حزب اسلامی به دولت و پرتوکولیهای سابق به همان حالت باقی ماندند ویا به دولت نزدیکتر شدند ، در حالیکه جبهات نظامی تمامی نظامی جدید نیز به صفت آنها پیوستند . اما مهمتر از تمام اینها جریان تماسها و ارتباطات مستقیم رهبری حزب اسلامی

با جناح خلقی های حزب حاکم در کابل بود که روز بروز جدی تر میشد . بر علاوه کوئتای تی که بر اه افتاد و پس از درگیری های خونین سرکوب شد ، چند کوئتای مشترک دیگر نیز توسط حزب اسلامی و جناح عمدها پشتون حزب حاکم در کابل سازمان داده شد که همگی به ناکامی منجر گردیدند جریان تجزیه " حزب وطن " به واحدهای ملیتی ، در آخرین روزهای قدرت نجیب تکمیل گردید. درنتیجه تمام رهبران پشتون نسب " حزب وطن " در ائتلاف با گلب الدین حکمتیار قرار گرفتند. در حالیکه تمامی رهبران تاجیک و ازبک و ترکمن آن با احمد شاه مسعود ائتلاف کردند .

حزب اسلامی و جمعیت اسلامی دونیری قدرتمند جهادی بشمار میرفتد . پیوستن دو جناح قوی از رهبران و نیروهای رژیم قبلی به آنها ، موقعیت شانرا بیشتر از پیش تقویت نمودو آنها را در وضعیتی قرار دادکه برای مبدل شدن به نیروی اصلی حاکمیت در کابل تلاش نمایند . از جانب دیگر اختلافات میان این دو جناح انتلافی نیرومندبه صورت مخلوطی از اختلافات جمعیت اسلامی و پرچمی ها و خلقی های غیر پشتون از یکطرف و حزب اسلامی و خلقی ها و پرچمی های پشتون از جانب دیگر در آمدند و بیشتر از پیش شدت کسب نموده و عمیق تر گردیدند.

درین میان " موافقنامه پشاور " که بامداد خلافت مرجعین پاکستانی ، سعودی و ایرانی بوجود آمد، بنابر موقعیت کناری ایکه در رابطه به شکل گیری دو ائتلاف اصلی و نیرومند در رون کشورداشت ، نمی توانست یك جریان به اصطلاح جهادی اصیل را ایجاد نماید . رهبران جهادی امضاء کننده این موافقنامه به ناگزیر باید به حمایت از یکی از دو ائتلاف عمله داخل کشور بر می خاستند . به استثنای حزب اسلامی حکمتیار ، سائرین همگی رسما وبا عملا از ائتلاف مسعود - دوستم حمایت کردند و مسعود بعنوان وزیر دفاع برگزیده شد . به همین سبب ائتلاف تحت رهبری گلب الدین حکمتیار در وضعیت نامناسبی قرار گرفت ، زیرا نه تنها از لحاظ نظامی نسبت به طرف مقابل ضعیف تربود ، بلکه از لحاظ سیاسی نیز تتها ماند. درنتیجه نیروهای دوستم و شورای نظار توانستند نیروهای حزب اسلامی و خلقی ها و پرچمی های پشتون متعدد آنرا به آسانی سرکوب نموده و یا بطوف حومه های جنوب شهر عقب بزنند و تمامی تاسیسات دولتی شهر کابل را تحت تصرف خود درآوردند.

گلب الدین حکمتیار که از " تک روی " سعودی عایدش نه شده بود ، بناقار توافق نمود که طبق موافقنامه پشاور برای " دولت اسلامی " صدر اعظمی معرفی نماید . اما از آنجائی که در موافقنامه پشاور حدود صلاحیت ها ی رئیس دولت و صدر اعظم تعیین نشده بود ، در این مورد اختلافات شدیدی بروز کرد . حزب اسلامی میخواست تعیین وزراء و رهبری مستقیم کابینه از صلاحیت های صدر اعظم باشد و صلاحیت های رئیس دولت محدود گردد ، در حالیکه جناح ربانی مسعود خواست شان این بود که قدرت اصلی به نحوم مرکزی در دستان رئیس دولت باشد و صدر اعظم صرفا اوامروی را مورد اجرا قرار دهد . این اختلافات که نشانه های تلاش هر یکی از دو جانب با خاطر بالا دستی در " دولت اسلامی " بودند نتوانستند از طریق مذاکرات راه حل بیابند ، بویژه که صدر اعظم معرفی شده توسط حزب اسلامی در طول مدت زمانی که در کابل بسرمیبرد ، صلاحت و قدرتی نداشت . نتیجتا یك بار دیگر کاریه جنگ و درگیری نظامی کشید ، جنگ و درگیری نظامی ایکه باید آنرا فاجعه بزرگی در متن فاجعه عظیم 8 ثور ، برای شهر کابل و برای تمام کشور بحساب آورد .

جنگ جنایتکارانه و آتش بس فرصت طلبانه :

جنگ برای مدت تقریباً بیست روز بشدت ادامه یافت . ویژگی این جنگ درین بود که طرفین متخاصم برای تصرف مناطق تحت اشغال همدیگر خیلی کم به جنگ قوای پیاده مباردت ورزیدند، ولی در عوض تا توانستد مناطق همدیگر را با استفاده از قوای هوائی، راکتی، توپخانه و تانک کوبیدند . درنتیجه ، علیرغم شدت و طول دوام جنگ قوای نظامی دوطرف تلفات کمی را متحمل شدند . بیشترین تلفات جنگ بر اهالی غیرنظامی تحمل گردید، ویرانی های گسترده ای در شهرکابل و حومه های آن بوجود آمد وصد ها هزار نفر اهالی ملکی از محیط کاروزندگی شان کنده شده و به ولایات اطراف و حتی کشورهای خارجی آواره گردیدند . قساوت و بیرحمی نیروهای درگیر ، آنچنان رعب و وحشتی در میان اهالی - بویژه زنان و کودکان- ایجاد نمود که عده زیادی از آنان به محبس پل چرخی پناه برداشتازش ملیشه ها و مجاہدین در امان باشند .

در جریان جنگ ، طرفین درگیر در عین زد و خور دباهم از معامله و خرید و فروش مناطق به همدیگر غافل نمانند و این امر ببردارونج اهالی جنگ زده بیشتر از پیش افزود . تپه مرنجان توسط ملیشه های شمال در بدله چند ده میلیون افغانی به حزب اسلامی فروخته شد و در روز بعد به قیمت خرابی گسترده مناطق اطراف تپه دوباره پس گرفته شد . گفته میشود که بتخاک نیز توسط حزب اسلامی از قوماندان محلی حرکت انقلاب بنام قوماندان کوچی در بدله پول هنگفتی خریداری شد و درنتیجه مورد حملات گسترده نیروهای جناح طرف مقابل قرار گرفت . چور و چپاول گسترده توسط نیروهای متخاصم نه تنها در آن مناطقی که از طرف مقابل تحت تصرف میگرفتند براه افتاد ، بلکه این نیروها در مناطق خودشان نیز بغارت خانه ها و دوکان ها پرداختند . تلانگری و سیعی در شهر کابل و حومه های آن براه افتادوزنان و دختران نیز از تعرض و تجاوز مصtein نمانند .

وقتی پس از این همه وحشت و جنایت ، آتش بس برقرار گردید، کابلیان به آوارگان سرگردان و شهر کابل و حومه های آن به ویرانه ای مبدل گردیده بودند، در حالیکه طرفین جنگ فقط به اهداف محدودی دست یافتد و مسایل اصلی همچنان لایحل باقی مانندن .

حزب اسلامی حکمتیار ، شکست خفت بار اولیه اش را در مقابل ملیشه های شمال که روزهای اول فاجعه 8 ثو ر متحمل شده بودکم و بیش جبران نمود . گرچه این بار نیز حزب اسلامی سرانجام روبه شکست شده و مناطقی از دستش خارج گردید ، اما نشان دادکه میتواند با ملیشه های شمال به سختی بجنگداز آن مهم تر بارانی از راکت و خمپاره به شهرکابل فرود آمد .

برهان الدین ربانی ، گلب الدین حکمتیار را از شورایی رهبری اخراج نموده و عبدالصبور فرید را از صدارت بر طرف نمود و به این صورت توانست جناح طرف مقابل را - ولو به طور موقتی - از دولت مرکزی بیرون نماید .

درواقع ، هریک از طرفین جنگ نه بخاطر رسیدن به اهداف اصلی شان ، بلکه بخاطر ملحوظات معین دیگری آتش بس را قبول نمودند .

جنگ نارضایتی گسترده ای نه تنها در میان اهالی کابل بلکه در سطح سراسرکشور و در میان مهاجرین نسبت به " انقلاب اسلامی " ایجاد نمود که اگر دوام می یافت ژرفنا و پنهانی نارضایتی ها عمق و گسترش بیشتری نیز می یافت . دلیل عدمه قبول آتش بس از سوی جناح ربانی و مسعود و بعارتی رژیم فعلی کابل ، در نظرداشت همین مسئله بود بر علاوه این جناح نمی خواست با عدم قبول آتش بس نمایندگان نیروهای جهادی و لایات سمت مشرقی را از خود آزره خاطرسازند زیرا در آن صورت امکان داشت آنها بیشتر از پیش به گلب الدین حکمتیار نزدیک شوند .

دلیل عمدہ قبول آتش بس از سوی جناح گلبین حکمتیار آن بود که نیروهای در جنگ در حال شکست بودند و اگر جنگ دوام می‌نمود این احتمال وجود داشت که از تامی مناطق جنوب و شرق کابل بیرون رانده شده وبشدت ضربت بخورند.

تعليق آتش بس در حقیقت نیروهای حکمتیار را از یک شکست سخت و خطرناک نجات داد والبته گلب الدین حکمتیار نیز نمی خواست نمایندگان نیروهای جهادی ولایات مشرقی را از خود ناراضی ساخته و بجای ایجاد وحدت پراکندگی بیشتری در صفووف پشتونها بوجود بیاورد. باین ترتیب جنگ متوقف گردیده. و آتش بس برقرار شد، اما این آتش بس شکننده بوده و هر لحظه می تواند شکسته شود.

احتمال یک درگیری خونین دیگر و دوام جنگ:

هر یک از طرفین متخاصم یک نکته از موافقنامه آتش بس را برای طرف مقابل برجسته می نماید. حزب اسلامی برای دوام آتش بس مسئله اصلی را خروج قوای مليشه شمال از کابل و اخراج دولتی های سابق از مقامات صاحب صلاحیت در تشکیلات نظامی واداری دولت اسلامی می داند. در مقابل سخنگویان ربانی و وزارت دفاع روی این مطلب آنگشت می گذارند که حزب اسلامی باید خلقی ها و پرچمی ها را از نیروهای خود اخراج نماید و مليشه های پشتون را خلع سلاح کرده و به مناطق شان بفرستد. اما در حقیقت امر با وجودی که این دو مسئله از جمله مسائل مورد اختلاف اند و بویژه نکات تبلیغاتی مناسبی برای هر یک از طرفین جهت حمله به طرف مقابل محسوب می گردند، ریشه های اصلی اختلاف و درگیری به حساب نمی آیند و در حقیقت قضایای فرعی به شمار می روند.

دولت اصلی خصوصت میان دو ائتلاف تحت رهبری گلب الدین از یکطرف وربانی و مسعود از طرف دیگر عبارت اند از : 1/ تضاد میان اخوانیگری افراطی حزب اسلامی و اخوانی گری کم و بیش ملایم جمعیت اسلامی و شورای نظار ؛ 2/ تضاد میان شوونیزم مورد ضربت قرار گرفته پشتون و شوونیزم در حال قد برافراشتن تاجیک.

اخوانیگری افراطی اساس ایدئولوژیک - سیاسی حزب اسلامی را می‌سازد و پایه پشتیبانی بخش عمدہ اخوانیهای پاکستانی و عرب ازین حزب بشمار می رود، در حالیکه تلاش گلب الدین حکمتیار برای احیاء شوونیزم پشتون نه تنها عامل اصلی وحدت خلقی ها و پرچمی های پشتون با وی است، بلکه عامل بسیج کننده ای برای حزب اسلامی در میان سایر نیروهای جهادی و حتی توده های متوجه پشتون نیز بشمار می رود.

از جانب دیگر اخوانیگری جمعیت اسلامی و شورای نظار نسبت به اخوانیگری حزب اسلامی ملایم تر و به اصطلاح واقع بین تر است. جمعیت اسلامی و شورای نظار علیه تلاش های گلب الدین واعوان و انصارش درجهت احیاء شوونیزم پشتون می گنگند، اما در عین حال آنچه برای آن می کوشند تامین حق تعیین سرنوشت ملیت های تحت ستم در کشور نیست بلکه جاگزینی شوونیزم تاجیک با شوونیزم پشتون است. بدین جهت ملیت های تحت ستم از بک و ترکمن و هزاره از جنگیدن بنفع دارودسته ربانی - مسعود به حقوق ملی شان دست نخواهد یافت. بهر حال در شرایط فعلی اخوانیگری نسبتاً ملایم و تلاش برای جلوگیری از احیاء شوونیزم پشتون دو عاملی است که سایر نیروهای ائتلاف را با جمعیت اسلامی و شورای نظار متحد نگاه میدارد. گذشته ازین مسائل دو نکته ایکه هر یک از طرفین متخاصم برای دیگری در موافقنامه آتش بس برجسته می نمایند غیر قابل تطبیق بوده و عملی نمودن آن برای هر دو طرف تقریباً ناممکن می باشد.

حزب اسلامی نمی خواهد چانس بسیج سایر نیروهای جهادی و توده های متوهمن پشتوان در افغانستان را از دست بدده و بر علاوه روی حمایت احزاب ناسیونالیست پشتوان در پاکستان چون پشتونخوا نشان عوامل پارتبی مصطفی خان اچکزئی ، قومی انقلابی پارتبی افراسیا ب ختک و نشنه عوامی پارتبی ولی خان و در مجموع پشتونهای پاکستان ، بصورت جدی حساب می نماید. البته در نظر داشت تمایلات پشتونواالی پشتوان های درون بوروکراسی و ارتض پاکستان و حتی تمایلات پشتونواالی بخشی از اخوانی های پاکستان نیز مسئله ای است که حزب اسلامی هیچ وقت نمی تواند آنرا نادیده بگیرد . علاوه تا خلقي ها و پرچمي ها و مليشه های پشتوان موتلف حكمتیار نیروهای ناتوانی نیستند که به آسانی خلع سلاح شوند . مثلاً تني خود یک نیروي قوي است و اسلام وطنچار و گلاب زوي بعنوان فرماندهان عملياتي کودتاي هفت ثور همچنان ، جنral رفيع در رژيم نجيب معاعون رئيس جمهور بود و راز محمد وزير داخله ، هر يك ازین افراد بنابه ساختار فبيلوبي جامعه پشتوانها ، از پايه نيرومند قومي بر خوردارند . مليشه های موتلف گلب الدين نیز نیروی های ضعيفی نیستند . مثلاً در جنگ اخير کابل پيشروي های اوليه نیروهای حزب اسلامی و مونتفینش تا حدود زيادي مرهون فعاليت های جنگي مليشه جبار بود . جبار کسي است که در رژيم نجيب به رتبه جنral رسيد و لقب قهرمان ملي را نصیب شد .

اگر در گذشته گلب الدين حكمتیار با خاطر اينکه تني را با خود داشته باشد ، اکثریت اعضای شورای اجرائيه حزب اسلامی را از آن حزب اخراج نمود ، حالا با خاطر خوشی خاطر تني ، گلاب زوي ، رفيع ، وطنچار ، يكتن و دیگران کاملاً می تواند به ربانی و مسعود جواب رد بدده و درین مورد تردیدی بخود راه نخواهد داد . در حقیقت اخوانی گري افراطي گلب الدين با تلاش برای احياء شوونیزم پشتوان گره خورده و دست زدن به عملی که به اين دو امر ضربه وارد نماید ، برای وي در حکم خود کشي است ولذا نمی خواهد و نه می تواند به آن دست بزند .

جمعیت اسلامی و شورای نظار موقعیت بر تر فعلی شان را در دولت اسلامی مرهون اتحاد با نیروهای مليشه شمال اند و بدون آنها بصورت قطع موقعیت فعلی شان را نمی توانند حفظ نمایند . نیروهای مليشه شمال نه تنها تا حال بخش اصلی قوای نظامی مربوط به وزارت دفاع دولت اسلامی ، در کابل محسوب می گردند ، بلکه برای مدت نسبتاً طولاني در آينده نیز چنین موقعیتی خواهند داشت ، زيرا که دولت اسلامی تا زمان تشکيل اردوی اسلامی سر تاسري راه درازی در پيش رو دارد . اين نیروها نهايتاً از شهر کابل بپرون برده خواهند شد تا در کمر بند ها يي امنيتي اطراف شهر مستقر شوند . درين ميان صرفاً ممکن است بعضی از چهره های رسواي پرچمي سابق از قبيل جنral آصف دلاور از کار برکنار شوند ، آنهم البته با در نظر داشت اين مسئله که پايه های ائتلاف توسط اين گونه اقدامات متزلزل نشوند .

اخوانیگري نسبتاً ملائم جمعیت اسلامی و شورای نظار در ميان هفت تنظیم جهادی سنی مذهب ، هم از اخوانیگري افراطي سه تنظیم اخوانیگري ديگر متمايز است و هم با موضع سه حزب غير اخوانی فرق دارد . علاوه تا جمعیت اسلامی يگانه تنظیمي است که تحت رهبری تاجيك ها قرار دارد . بدین جهات جمعیت اسلامی در ميان شش تنظیم ديگر حتی يك متعدد استوار هم نمی تواند داشته باشد و در واقع در ميان آنها تنها است . اگر ربانی و احمد شاه مسعود کاري کند که نیروهای مليشه شمال از آنها فاصله گرفته و حمایت شان نکند ، هیچ چانسي برای حفظ موقعیت فعلی شان ندارند و همانند زمان شورای راولپندي و حکومت موقت پشاور به حاشیه قدرت رانده خواهند شد .

جنگ اخير در کابل هیچ مورد از موارد جدي اختلافات ميان دو ائتلاف نيرومند را حل و فصل نکرد و موافقنامه آتش بس که هر يك از طرفين مطابق به ديد و منافع خودش آنرا تفسير می نماید نیز نمی تواند کاري را از پيش ببرد . بدین سبب احتمال دارد به زودی درگيري خونین دیگري

میان دو طرف روی دهد ، بویژه که دوره موقتی چهارماهه بر هان الدین ربانی رو به اتمام است و در ختم این موعد - مطابق به قرارداد پشاور - باید لویه جرگه یا شورای حل و عقد دائم گردد تا زعیمی را برای حکومت موقت اسلامی برای دوسال آینده انتخاب نماید .

حزب اسلامی حکمتیار قویا با شورای اهل حل و عقد یا لویه جرگه مخالف است و می خواهد انتخابات عمومی برگزار گردد . درگذشته جمعیت اسلامی ، حزب وحدت و حرکت اسلامی نیز با لویه جرگه مخالفت می کردند ، اما فعلا جمعیت اسلامی آنرا - البته تحت نام شورای اهل حل و عقد (نام اسلامی لویه جرگه) قبول دارد و لی موضع حزب وحدت و حرکت اسلامی هنوز روشن نشده اند . بهر حال موضوع شورای اهل حل و عقد یا لویه جرگه و موافقه در مورد چگونگی تدویر و انتخاب شرکت کنندگان ، مسایل پیچیده ای اند که تا حال لایحل باقی مانده اند ، درحالیکه صرفا یک و نیم ماه وقت برای آن باقی است . وقتی این موقع بسر برسد ویا حتی در جریان همین مدت ، ممکن است اختلافات شدیدی تا سرحد خصوصت بر سر مسایل مربوط به لویه جرگه میان تنظیم های اسلامی بروز نماید .

حزب اسلامی در رابطه با این مسئله در موقعیت بسیار بدی قرار گرفته است زیرا این احتمال وجود دارد که در مخالفت کاملاً تنها بماند . در آنصورت اگر این شورا یا جرگه دایرگردد ، حزب اسلامی چه درآن شرکت نکند و چه درآخرین لحظات از مخالفت دست برداشته و درآن شامل گردد ، در هر حال بازندۀ خواهد بود و به حواشی رانده خواهد شد . به همین جهت گلب الدین حکمتیار تلاش خواهد نمود از تدویر لویه جرگه یا شورای اهل حل و عقد جلوگیری نماید و مسلم است که بهترین راه جلوگیری آن توسل به جنگ و درگیری نظامی ، بویژه در کابل است . حکمتیار درین راستا رنگ سیاه اخوانیگری افراطی و احیاء گری شوونیزم پشتون را غلیظ تر خواهد کرد و سعی به عمل خواهد آورد تا حول پرچم ارتجاعی دوشاخه ایکه برافراشته است ، نیروهای وسیعی را برای روابرائی تعیین کننده احتمالی بسیج نماید . ویا در صورت مبادرت به آن شکست بخورد - که امکان آن زیاد است - به شدت تضعیف خواهد شد ، ولی می تواند بعنوان یک نیروی مزاحم برای دولت باقی بماند و جنگ های پرآگنده را مدت های مديدة ادامه دهد .

قوای ده هزار نفری بیطرف که قرار است طبق قرارداد آتش بس ، میان نیروهای دو طرف متخاصم جابجا شوند ، احتمالاً خواهند توانست برای مدتی از شکسته شدن کامل آتش بس جلوگیری نمایند ، اما خود این قوای ممکن است به طرف دیگری برای جنگ و درگیری مبدل شوند ویا به یکی از دو جناح متخاصم فعلی بپیوندند .

مرتعین اسلامی ایکه برای برقراری آتش بس تک و دو کردن و می کوشند قوای بیطرف را سازماندهی نمایند ، اساساً هدفشان اینست که دست در دست هم داده و خود شانرا متفقاً بصورت نیروی سومی درآورند که بتواند ابتکار عمل را از دست دو جناح ائتلافی نیرومند خارج کرده و به دست خود بگیرد . ازین جهت ممکن است خود قوای صلح یا یکی از دو جناح متخاصم فعلی ویا هردوی شان درگیری پیدا نمایند .

از جانب دیگر تلاش های این مرتعین صلح طلب که خود در ولایات شان اکثرًا با دولتی های سابق هم ملیتی شان ائتلاف کرده اند ، همسو با تلاش های جناح های تحت رهبری گلب الدین حکمتیار ، روی احیاء شوونیزم پشتون متمرکز است و ازین سبب می توند به تدارک برای درگیری های ملیتی سر تا سری میان پشتونها و سایر ملیت های کشور مبدل گردد . بناءً صلح خواهی های فعلی " خالص " و " محمدی " و " شمالي " ازیک جهت تدارک خطرناکی برای جنگ سراسری ای است که به احتمال قوی کشور را بسوی تجزیه رسمي خواهد کشاند و نمی تواند صلح باثباتی به ارمغان آورد .

علاوه بر مسایلی که بیان داشتیم ، اجرایی پالیسی های خاص و مداخلات امپریالیستی وارتجاعی از خارج که بر آتش منازعات وخصوصیت ها میان دوسته ائتلافی عمدۀ ارجاعی - وسایر دسته های ارجاعی - در افغانستان دامن می زند ، همچنان جریان دارند و دوام خصوصیت ها و درگیری ها را تحریک می نمایند .

آمریکا وشوروی - بعد اروپیه - پس از خروج قواي شوروی از کشور ، کرارا تذکر داده اند که خواهان خلع سلاح افغانستان اند ، زیرا موجودیت انبارهای وافر اسلحه و مهمات در آن را عاملی می دانند که می تواند زمینه یی تبادی در سطح کل منطقه را بوجود بیاورد . در گیری وجنگ میان دسته های ارجاعی یک راه عملی خلع سلاح نمودن افغانستان است . بهمین جهت است که آمریکا ، روسیه و قدرت های امپریالیستی اروپائی نه تنها برای متوقف نمودن این درگیری ها کوششی بعمل نمی آورند بلکه بطف مختلف مستقیم وغیر مستقیم به گستردۀ شدن ودوام آتش آن یاری نیز می رسانند اما مهمتر از این مسئله ، دوام جنگ ودرگیری میان دسته های ارجاعی ، زمینه مداخلات مستقیم قدرت های امپریالیستی - بویژه امپریالیزم آمریکا - را از طریق سازمان ملل متعدد در افغانستان فراهم می آورد وابن آن چیزی است که آنها بسیار مشتاق اند بدست بیاورند .

دو جناح رقیب اسلامی نواز شریف وقاضی حسین احمد در بروکرasi وارتش پاکستان ، میدان افغانستان را به عرصه مهمی برای حل وفصل اختلافات شان مبدل کرده اند . اخوانی ها ی تندرو در بروکرasi وبویژه در ارتش پاکستان هنوز هم از گلب الدین حکمتیار حمایت می نمایند ، نیروهای ویرا از لحاظ تسیلرات و مهمات اکمال می کنند و امکانات تبلیغاتی وسیعی در پاکستان در اختیارش می گذارند . بر علاوه احزاب ناسیونالیست پشتون در پاکستان نیز پشت سر گلب الدین ایستاده اند و تلاش های ویرا - ولو با انتقادات معینی - در جهت احیاء شوونیزم پشتون در افغانستان با امیدواری و تحسین می نگردند . مجموعه این مسائل ، فعلاً حالتی را در پاکستان بوجود آورده است که جناح نواز شریف تقریباً ابتکار عمل در مورد افغانستان را از دست داده است . البته امکان تغییر درین وضعیت وجود دارد و احتمال دارد دیر یازود بار دیگر جناح نواز شریف بتواند ابتکار عمل را در دست گیرد .

دولت ایران نه تنها حزب وحدت را در دست دارد بلکه در چوکات پان ایرانیزم از ائتلاف تحت رهبری ربانی و مسعود نیز پشتیبانی می نماید و در عین حال اگر فرصتی پیش آید برای کشاندن حکمتیار بطرف خود نیز تلاش می نماید . بهر حال دولت ایران مقاصد خود را در افغانستان دنبال می نماید و خواهان برقراری رژیمی درین کشور است که نزدیکترین دوستی را با خودش داشته باشد و یا حد اقل به پاکستان زیاد نزدیک نباشد .

از بکستان که ترکیه از آن حمایت می نماید ، در واقع در پشت سر رشید دوستم قرار دارد و بصورت غیر مستقیم ربانی و مسعود را پشتیبانی می نماید . از بکستان نه تنها رشید دوستم واژین طریق ربانی و مسعود را به انجاء مختلف مدد می رساند ، بلکه علیه اخوانیگری افراطی گلب الدین و همچنان علیه تلاش وی برای احیاء شوونیزم پشتون تبلیغات مداومی را نیز پیش می برد . عربستان سعودی برای ترویج وهابیت پول های هنگفتی در افغانستان به مصرف می رساند و در عین حال سعی می نماید از نفوذ ایران جلوگیری نماید . دولت عربستان سعودی خواهان استقرار یک حکومت اخوانی افراطی در افغانستان نیست ، اما حلقات اخوانی در آن کشور قویاً از بنیاد گرایان تند رو - منجمله حکمتیار - حمایت می نمایند . عربستان سعودی می خواهد از طریق پاکستان و افغانستان به آسیای میانه راه باز نماید . بهمین جهت سیاست پاکستان و سیاست عربستان سعودی در مورد افغانستان بصورت نزدیکی با هم مرتبط اند و متفقاً در مقابل سیاست های نفوذی ایران قرار دارند .

راه حل اساسی :

" دولت اسلامی " تا حال با درگیری ها و جنگ های خونین میان جناح های مختلف مرتعین اسلامی و " تازه مسلمانان " دولتی سابق ، به عمر نکبت بار خود ادامه داده است و ممکن است در کوتاه مدت یا دراز مدت ، درآینده نیز حیات ننگینش بهمین صورت دوام نماید . این چنین وضعیت - همچنانکه تا حال وجود داشته است - جز قتل ، غارت ، فقر روز افزون توده های مردم و ویرانی بیشتر کشور ، ثمره دیگری ببار خواهد آورد . ولی حتی اگر - به احتمال ضعیف - جناح های مختلف ارجاعی از جنگ و درگیری با هم دست بردارند و برای حل و فصل اختلافات شان راه های غیر جنگی را در پیش گیرند باز هم کدام تغییر اساسی در وضعیت توده های مردم و سرنوشت کشور بوجود خواهد آمد . صلح میان مرتعین بدین معنی است که آنها توان خواهند یافت به نحو متمرکز تر و قویتری برگرده های مردم فشار آورند واز آنها بصورت مطلوب تری شیره کشی نمایند .

بدین ترتیب نفس موجودیت نظام ارجاعی حاکم و دولت ارجاعی حاکم - چه جناح بندی های مختلف آن باهم بجنگد و چه در حال صلح بسر برند - در تضاد با منافع کارگران ، دهقانان و تمام توده های مردم و نیز ملتهاي تحت ستم وزنان ستمده قرار دارد .

حزب کمونیست افغانستان ، جنگ و درگیری میان دسته های مختلف ارجاعی را بدین جهت تقبیح نمی نماید که از صلح میان آنها حمایت نماید . پرولتاپیا و خلق ها ی کشور برای رسیدن به بهروزی و آزادی حقیقی فقط یک راه در پیش دارند و آن عبارت است از توسل به جنگ توده ای دراز مدت برای سرنگونی نظام ارجاعی و حاکمیت مرتعین رنگارانگ بخاطر پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین . برای پیش روی درین راستا به حزب پرولتری اصولی و نیرومند ، ارتش مردمی و جبهه متحدي از نیروهای ضد ارجاعی و ضد امپریالیستی ضرورت است .

کارگران و زحمتکشان آگاه ! روش فکران انقلابی ! حزب کمونیست افغانستان را به انحصار مختلف تقویت نماید ! به صفواف آن بپیوندید ! برای جنگیدن تحت درفش آن آماده شوید ! ایدئولوژی ، اهداف و استراتئژی مبارزاتی آن را تبلیغ کنید ! کمک مادی برسانید ! در مقابل حملات کین توزانه مرتعین و اپورتونیست ها علیه آن ، بایستید !

نیروهای و شخصیت های ملي ، دموکرات و آزادخواه ! مارادرآماده شدن برای جنگیدن عليه نظام ارجاعی حاکم ضد ملي ، ضد دموکراتیک و ضد آزادی یاری رسانید ! برای ایجاد جبهه متحدي از نیروهای ضد ارجاعی و ضد امپریالیستی کشور با ما همکاری کنید !

**مرگ بر ارجاع و امپریالیزم !
زنده باد انقلاب !**

دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان

1371/6/ 15

در شماره اول شعله جاوید می خوانیم : " مبارزه علیه مرجعین حاکم بر کشور یعنی رژیم مزدور کابل و باندهای ارتقای اسلامی که تقریبا در مجموع بطرف سازش و تبانی عمومی میان شان در حرکت هستند (اکنون که این تبانی حق پذیرفته و " انقلاب ۸ ثور " به پیروزی رسیده است) در سرلوحه وظایف مبارزاتی جریده " شعله جاوید " قرار دارد مسئولیت عده آن را تشکیل می دهد . "

اکنون که مبارزه علیه دولت اسلامی دارد گسترش بیشتری می یابد ، شعله جاوید سعی خواهد نمود در پهلوی درج موضوعات متعدد مبارزاتی ، صحّاتی از این جریده را به درج اخبار مبارزاتی ضد رژیم اختصاص دهد .

" شعله جاوید " می کوشد این اخبار شامل انعکاس اعلامیه ها ، معرفی نشرات و سایر فعالیتهای عملی مبارزاتی و توضیح موضع رسمی تمامی آنهایی باشد که با موضع گیری ها و برآه انداختن مبارزات عملی علیه این دولت و نظام نیمه استعماری ، نیمه فیووالی حاکم بر کشور نقش معینی ایفا می نمایند.

جریده " شعله جاوید " در عین حمایت کلی از مبارزات ضد دولت که در صفحات این جریده انعکاس می یابد ، این نکته را خاطر نشان می سازد که ، حمایت از این مبارزات و انعکاس آن به معنی تائید کامل موضع آنها نبوده و شعله جاوید حق مسلم خود میداند تا موضع نادرست و عملکرد های انحرافی و تسليم طلبانه آنها را مورد انتقاد قرار دهد تا آنها را برای اخذ موضع قاطع مبارزاتی تشویق و جنیش را از رفقن به بیراهه ها بر حذر دارد .

الاخبار مبارزاتی ضد رژیم

" انجمن هماهنگی " :

عده ای از روشنفکران قبل از منسوب به گروه های مختلف " چپ " که موضع و عملکرد های گروه های شان مورد انتقاد و مخالفت شان بوده است ، بمنظور کوشش در جهت رفع پراکندگی موجود در صفوف جنبش " چپ " انجمن را تحت نام " انجمن هماهنگی " در ماه دلو ۱۳۷۰ تأسیس نموده بودند . این حرکت در همان موقع از جانب رفقا و هواداران شاخه حزبی آن منطقه مورد حمایت قرار گرفته و آمادگی شان را در جهت همکاری با این حرکت اعلام داشته بودند .

" انجمن هماهنگی " چهار ماه بعد از سقوط حکومت نجیب و برقراری دولت ائتلافی با موضع گیری علیه " انقلاب ۸ ثور " و تقبیح جنگ اخیر جناح بندی های این دولت و قتل عام مردم بی دفاع شهر کابل ، گام دیگری در جهت سازندگی مبارزاتی اش به جلو گذاشته است ، گامی که می باشد در همان روز های اول برقراری این نظام برداشته می شد که خود یکی از عوامل کم تحرکی انجمن بعد از " انقلاب ۸ ثور " بشمار می رود . جریده شعله جاوید امیدوار است موضع گیری ماه سنبه انجمن بتواند برکم تحرکی موجود وی پایان داده ، وی را توانمندی بیشتر دهد تا بتواند برای پیشبرد رسالتی که بر عهده گرفته بموقعیت های نایل شود !

اعلامیه ماه سنبه انجمن هماهنگی غرض معلومات بیشتر تان در اخیر این مبحث درج گردیده است .

" شورای متعدد دفاع از حق تعیین سرنوشت ملیت ها " :

چند ماه قبل اطلاع یافته بودیم که عده ای از روشنفکران متعلق به ملیت هزاره سعی داشتند تا گروهی در دفاع از حق تعیین سرنوشت ملیت هزاره بوجود آورند . از قرار معلوم این کوشش ها به ثمر رسیده و گروهی را بنام " شورای متعدد دفاع از حق تعیین ملیت ها " تأسیس نموده اند .

این " شورا..." حدود چهار ماه بعد از پیروزی دولت اسلامی ۸ ثور علیه آن موضع گرفته ، رژیم جدید را یک رژیم ائتلافی " با حزب جنایتکار خلق " دانسته و گفته اند که رژیم " در ضدیت

با حقوق حقه ملیت های تحت ستم " قرا رداد . "شورایی ... " بنا بر موجودیت افق دید محدود و انحرافاتی در نظریاتش توانسته است موضع ارجاعی حزب وحدت را که خود بخشی از این دولت اسلامی و در عین حال یک حزب ائتلافی با خلقی ها و پرچمی های هم ملیتی خود می باشد ، بصورت دقیق درک نموده و علیه آن موضع قاطعی اتخاذ نماید . از جانب دیگر موضع گیری غیر قاطع در قبال حزب وحدت ، " شورایی متند ... " را به نتیجه گیری نادرست از جنبه های خونین کابل و امیددار چنانچه در اعلامیه ماه اسد خود مضمون اصلی جنگهای خونین کابل را که چیزی جز کوشش جناح های اسلامی بر سر پاشاری در تطبیق دولت اسلامی مورد نظر شان و کسب امتیاز بیشتر برای خود در این دولت نموده باشد ، " مبارزه برای آزادی و حق تعیین سرنوشت خودمختاری " می داند .

" شعله جاوید " امید وار است تکیه هرچه بیشتر حزب وحدت اسلامی بر عمل کردن مسایل مذهبی یعنی دفاع این حزب از حقوق تشیعی جعفری و تکیه برآن که نه تنها ربطی به حق تعیین سرنوشت ملیت تحت ستم هزاره ندارد ، بلکه چند پارچگی موجود در بین این ملیت را نیز بیشتر از پیش تشدید می نماید ، بتواند به گردانندگان " شورا " این فرصت را بدهد تا آنها قادر به تصحیح مواضع نادرست خویش در این زمینه شوند .
اعلامیه ما ه اسد " شورا " نیز غرض معلومات بیشتر خوانندگان در اخیر این مبحث درج گردیده است .

" کمیته مبارزه برای تشكیل جبهه انقلابی مردم هزاره " :

این کمیته نیز چندی قبل از پیروزی دولت اسلامی 8 ثور تاسیس شد و تاحال توانسته صرف یک شماره نشریه بنام " سنگر آزادی " بیرون دهد که پلاتفرم پیشنهادی اش برای تشكیل چنین جبهه ای نیز در آن درج می باشد .

پلاتفرم پیشنهادی با صراحةً به این موضع برخورد می نماید که مبارزات عادلانه ملیت تحت ستم هزاره برای دستیابی به حق تعیین سرنوشت و خود مختاری از یک طرف متضمن تعمیم پیوند یابی این مبارزه با مبارزات سایر ملیت های تحت ستم این کشور می باشد و از طرف دیگر مبارزات مجموع این ملیت های تحت ستم علیه شوونیزم باید با مبارزات ملی و دموکراتیک ، مبارزات ضد نظام حاکم نیمه استعماری ، نیمه فیودالی ، امپریالیزم و رفع ستمگری مردان بر زنان که این ستمگری نیز بخشی از ساختار همین نظام حاکم می باشد ، در پیوند قرار گرفته از آن حمایت نماید .
طرح اصولی اینکه ناسیونالیست های مرتاج بآن تن نمی دهند . این کمیته نیز چندین ماه بعد از " انقلاب 8 ثور " طی اعلامیه ای در عین تقبیح از جنگ بین جناح هایی دولت اسلامی در کابل که منجر به قتل عام مردم بی دفاع شد ، دولت 8 ثور و جناح های مختلف آنرا منحیت یک دولت ائتلافی که با قاتلین مردم دست همکاری داده و با تبانی آنها بر مردم حکومت می نمایند ، تقبیح و علیه آن موضع گرفته است .

جریده " شعله جاوید " آرزومند است تا این کمیته و نشریه " سنگر آزادی " آن بتواند نقش مثبتی برای پیشبرد مبارزات ضد رژیم و تاسیس جبهه انقلابی مردم هزاره ایفا نماید ، و این آرزوی ما در صورتی می تواند متحقق گردد که کمیته و نشریه آن مصمم شوند با تلاش خستگی ناپذیر و جرئت تمام گام به پیش می گذارند ، حرکت سست و بی رمق کنونی خود را انتقاد و برآن فایق می شوند .
عرض معلومات بیشتر تان اعلامیه ما ه سنبله " کمیته مبارزه ... " نیز در اخیر این مبحث درج گردیده است .

مجله " نوبهار " و کانون مهاجرین مقیم آلمان " :

شماره دوم مجله " نوبهار " را که در ماه حمل 1371 در آلمان منتشر شده است ، یکی از خوانندگان شعله جاوید در اختیار ما قرار داد . صفحات این مجله قطور را مضماین ، اشعار ، طنز ها ، نامه ها و جواب نامه ها احتوا می نماید . روح مجله " نوبهار " بیانگر افسای جنایات " انقلاب 7 ثور " و کارنامه های سیاه احزاب اسلامی می باشد . در عین حال پاره مضماین این مجله که در اطراف حل سیاسی قضیه افغانستان بحث های برآ اندخته اند ، همه انعکاس دهنده این موضوع اند که گردانندگان این مجله - کانون مهاجرین مقیم آلمان - بر این باور اند که سیاست " واقع بینانه " را می باید پیشه کرد ، و این " واقعیت گرائی " حکم می نماید تا بجای اتخاذ سیاست های چپ روانه از آلترا ناتیو پیشنهادی موسسه " ملل متحد " حمایت شود ؛ آلترا ناتیو که می خواهد قضیه سیاسی افغانستان را از طریق ایجاد فضای روحیه " آشتی ملي " ، " عفو مقابل " و ایجاد دولتی با " قایده وسیع " حل نماید ؟ !

امیدواریم واقعیت های اتفاقه بعد از پیروزی دولت اسلامی 8 ثوری که تظاهرات برآ افتیده آلمان به ابتکار کانون مهاجرین در آن دیار خود نیز آنرا در یک دولت ائتلافی با جنایت کاران خلقی و پرچمی می دانند برای آنها این فرصت را مساعد نموده باشد تا بر تئوري های " واقع بینی " شان تعمق بیشتر نماید . ما عقیده راسخ داریم حتی در صورت موافقه تمام جناح ها به پیشنهادات پتروس قالی و میانجیگری بینان سیوان و تحقق دولت با " قایده وسیع " نیروهای اصلی آن دولت فقط آنها می بودند که الحال نیروهای اصلی دولت اسلامی 8 ثوری را می سازند . آن اقلیت کوچکی که علاقمند بود تا وی نیز در دولت با قایده وسیع نقشی داشته باشد ، نمی توانست کوچکترین نقش موثری در لگام زدن این دارودسته های ضد انقلابی و ضد مردمی ایفا نماید . جریده شعله جاوید تا هنوز نتوانسته متن قطعنامه و گزارش مفصل تظاهرات شهر بن آلمان را بدست آورد تظاهراتی که در آن نه تنها جنگ سه هفته ای برآ افتیده بین جناح هایی دولت اسلامی در شهر کابل تقبیح گردید بلکه دولت اسلامی و تمامی جناح های آن منحیث یک دولت جنایتکار و خائن به ملت محکوم شده ، آنرا دولت ائتلافی با خلقی ها و پرچمی ها خوانده ، خواهان سرنگونی آن شدند .

اعلامیه

کمیته مبارزه برای تشکیل جبهه انقلابی مردم هزاره کشتار اهالی بیدفاع شهر کابل را محاکوم می کنیم !

خوش بود گرم حاک تجریه آید بمیان
تا سیه روی شود هر که دروغش باشد

هنوز داغ سینه های سوزان مادران ده هزار زنده بگور شده اهالی چند اول تسکین نیافته و خون ریخته شده دختران تظاهر کننده علیه اشغالگران سوسیال امپریالیزم شوروی از جاده ها ی کابل نخشکیده و هنوز ظلمت کده وحشت و ترور باند باصطلاح دموکراتیک خلق از فضای کابل بر چیده نشده بود که تبانی "برادران مسلمان" با غداران خلقی و پرچمی رنگ و بوی تازه به فضای سیاسی کابل بخشید . تاریخ و پیامد سیاه و ننگین 7 ثور جایش را به 8 ثور داد . مردم ساده لوح کابل که ازین تبانی ننگین برادران مسلمان و باند های خلق و پرچم در پندران خوش بینانه ای افتاده بودند حد اقل می پنداشتند که دیگر روح آرامش جای وحشت و ترور را خواهد گرفت .

ما از همان اول این تبانی را استحکام زنجیر اسارت برداشت ها و پاهای مردم و ملیت های مختلف کشور دانسته و بجزیک نیرنگ خانانه و تداوم بد بختی برای ملیت های این مرزو و بوم چیزی بیش نمی دانستیم و در سنگ آزادی نوشتم :

"هم اکنون مترجمین داخلی علی الرغم موجودیت تضاد ها و مشکلات فراوانی در میان شان دست در دست امپریالیستها و دولت ها و نیروهای ارتقای خارج ، در صدد اند از طریق پیشبرد روند مصالحه و سازش ارتقای - امپریالیستی نظام ارتقای حاکم بر جامعه ما را مستحکم ترکرده وزنجیر اسارت بر دستها و پاهای مردمان مان و ملیتهاي مختلف کشور را محکمنمایند ." اینک بعد از گذشت چهار ماه آنچه را که ما برداشت نموده بودیم به حقیقت پیوست . آن هله ها و خوشیها و خوشآمدگوئی های اهالی کابل جایش را به گریه و نله و شیون داده است . زخم سینه های سوزان بازماندگان زنده بگور شدگان به اثر موشك باریها و کشتار اهالی بیدفاع کابل دوباره سوزان تر و جریحه دار ترشده است و به صف آن زنده بگور شدگان لشه های قطعه قطعه شده و گلگون بازماندگان شان ، دیگر همه روزه افزوده می شود و بخون دختران مبارز و معترض دیراست باند مزدور سوسیال امپریالیزم شوروی جاده ها ی کابل رنگین شده بود هم اکنون خونهای اطفال وزن های بیدفاع کابل در هم می آمیزد . صدها هزار کشته و زخمی و ویرانی را تا بهم اکنون به یادگار تاریخ سپرده اند . فضای تعصب فومی و قبیلوی و مذهبی را همه روزه دامن میز نند و بنام مذهب و قوم فرزندان رشید این مرز و بوم را به کشتارگاه جهالت و تعصب می کند و فردای آن صلح و معاهده دوستی را بخون فرزندان ملیت های این سامان به امضاء می رسانند و دیری نمی پاید که چانه زدن های سران "برادران مسلمان" بر سر چوکی وزارت آن صلح بخون امضاء شده را به فراموشی سپرده و آتش فتنه و جنگ دوباره مشتعل شده و ترور و وحشت و ویرانی مجدد از سر گرفته میشود . در حالیکه هیچ گونه بحث بروی حقوق سیاسی ملیتها و حق تعیین سرنوشت و خود مختاری آنها بروی دست نبوده ، بلکه آنرا به بوته فراموشی می سپارند .

به صورت ، این نتیجه تبانی و سازش "برادران مسلمان" و باند خلق و پرچم است که بعد از 8 ثور برای این ملت رنج کشیده به ارمغان آورده و تجریه تاریخ است که مدعیان دروغین آزادی

رافشاره نموده و ماهیت آنرا برای مردم و ملیت های کشور ما به محک آزمایش برد و نشان میدهد که چگونه آناییکه در جوهرشان غش است آشکار شده و رسوا میشوند .
ما این جنایت و حشیانه و کشتار اهالی بیدفاع کابل را نتیجه سازش باند نام نهاد دموکراتیک خلق با جناح های مختلف " برادران مسلمان " دانسته بشدت و قاطعیت محکوم نموده و انزجار و نفرت خویش را اعلام می داریم و همچنین اعلام می داریم که تباہی اهالی کابل و جنگ های فرقه ای و مذهبی و قومی که همه روزه افروخته میشود ادامه همان تضادداخلي باند نام نهاد دموکراتیک خلق و اختلاف متحدین جدید آنها یعنی " برادران مسلمان " بوده که برای منافع گروهی و تشکیلاتی شان اهالی کابل را چنان وحشیانه بخون کشیده و از خانه و کاشانه شان آواره می کند .

ما با قاطعانه محکوم کردن این جنایت هولناک و کشتار بیرحمانه که همه روزه صورت می گیرد از همه اقتدار ملیت های مختلف کشور می خواهیم که علیه این جانیان حرفی ایستاده و از سرنوشت شومی که برآنها چیره شده اند خود را برهانند . چون حاکمیت چهار ماهه تبادی و سازش اینها بخوبی نشان داد که اینها جز بد بختی و اسارت و تفرقه را برای این کشور به ارمغان نخواهند آورد .

زنده باد ملیتهای قهرمان افغانستان !
مرگ بر نفاق افغانان و جنگ افروزان
و کشتارگران اهالی بیدفاع کابل !

کمیته مبارزه برای تشکیل جبهه انقلابی مردم هزاره
سنبله 1371

ترجمه شعری از مارکس

نیاسائیم و بالا بر فرازی
نی رزم و نی طلب نی کوشش و جوش
هر اسان دل به زیر یوغ خواری
به هر پستی نخواهد گشت خرسند

جسارت را شعار خویش سازیم
که تنها جانورگنگ است و خاموش
نهد گردن به دل شرم ساری
چوباشد جان پاکت آرزومند

زما چیزیکه در بازار ماند
همان تنها تلاش و کار ماند

بدور پیر و حضرت آیت الله	که حاکم گشته شرع و دین الله
اهالی سوی زندان می گریزند	که شهر آفت زده الحكم الله

پناهگاه گشت زندان بهر مردم

بدن بالش هجوم خیل خرسان
 بهر سویش روان شد خون و آتش
 پولیگون شد نشانی از اسارت
 پولیگون صحنه آدمکشی بود
 پولیگون آفت بسیار بارید
 پولیگون نام نفرت نزد مردم
 دران سلمانها آمد به ناله
 سزاوار نگون کردن ز بنیاد
 نشاید تا ابد آباد گردد
 بیامد در بدی با آن برابر
 "امیران" با "رفیقان" یکصد اش
 نکو با دیده عبرت تو بنگر
 پناهگاه گشت زندان بهر مردم
 امانگاه زنان و کودکان شد
 همی جاری شود از دیدگان خون
 بلا را جز زدن کشتن روانیست
 میان بندیم یکسر با شجاعت
 زبیخ و بن بلا را چاره سازیم
 که تا یکسر فروافت ملاحت

چوآمد دورمزدوران روسان
 وطن گردید یکسر پر کشاکش
 در آن هنگامه ظلم و شقاوت
 پولیگون خانه و حشیگری بود
 پولیگون دهشت بسیار کارید
 پولیگون رمز وحشت نزد مردم
 پولیگون قلعه نای زمانه
 پولیگون لایق کند زبنیاد
 پولیگون بایدش بر باد گردد
 ولی آن دوره رفت و دور دیگر
 مليشه با مجاهد همنوا شد
 فروبارید آفت بار دیگر
 زدست گلب الدین مسعود و دوستم
 پولیگون خانه امن و امان شد
 زدست رنج و غم زین حال بیچون
 ولی غم چاره دفع بلا نیست
 بیا تا بهر جنگ ضد ظلمت
 درفش جنگ مردم بر فرازیم
 براندازیم بنیاد از ظلالت

درینجا شهر نورآباد سازیم
 به نورانسانیت دلشاد سازیم

بسم الله الرحمن الرحيم

اعلام مواضع شورای متعدد دفاع از حق تعیین سرنوشت ملیتها در رابطه با اوضاع جاری کشور

در تاریخ مبارزات استقلال طبلانه و آزادیخواهانه ملل واقوم مختلف آسیایی خلق ستمدیده کشور کوهستانی ما جایگاه تاریخی خاصی دارد. کوروش هخامنشی در ازمنه باستان در تهاجم براین خطه مردخیز سر به نیست شد. سکندر با پوزه خونین از سرحدات این دیار خارج گردید. چنگیزخان در مقابله با مردم این دیار انگشت حیرت به دندان گزیده ویک قرن قبل نیز لشکرمهاجم انگلیس بنابودی خفت باری دچار شد و آرزوی قیادت بر جهان را در کام دره های مردخیز این سرزمین با خود بگوگرد. ازینرو سرنوشت فرار و نابودی لشکر سوسیال امپریالیزم از همان اوایل دقیقاً قابل پیش بینی بود.

اما مردمان دلاور کشور بعد از انجام مبارزات آزادیخواهانه در طول تاریخ خوش رنگ شان به چه دست آورده نایل آمدند؟؟؟

همه می دانیم که بعد از ختم جنگ اول میان مردمان کشور ما و مهاجمین انگلیس سرنوشت مردم ما قربانی قطی نسوار و عینگ امیر بزدل دوست محمد گردید و در فرجام جنگ دوم با انگلیس سرنوشت اقوام و ملت‌های بزرگ کشور بازیچه دست امیر سفاک عبدالرحمن جlad قرار گرفت که در پوشش دین خودش را ظل الله خواند و از سرهای مبارزین ملي و مردمانی که اورا به آن مقام رسانده بودند کله منارها ساخت. این بار نیز گویی تاریخ نکرار می گردد!!

شکست و فرار مهاجمین سوسیال امپریالیزم که زیر شعار ومشی آشتی ملي نجیب وبالهای از "کلاستوت" و "پرستروپیکا" ی گرباچف زمینه سازی شده بود - بتاريخ 8 ثور 1371 صفحه دیگری را در تاریخ خوش‌رنگ مبارزات ملي کشور گشوده درنتیجه حکومت جدید در پوشش قرارداد پشاور - با در دست گرفتن قدرت دولتی وکنار آمدن با حزب جناحیتکار خلق در ضدیت با حقوق ملت‌های تحت ستم - کابل این پایتخت مشترک مردمان کشور را بمیدان کشتار فرزندان ملت‌های محروم تبدیل کرد. رژیم نوبنیاد آشتی ملي با قبول ساختار سیاسی گذشته کشور را دریگر کشور مارا در حالت نیمه مستعمره قرار داد و با وجود آنکه رهبری سنتی سه قرنه را که در انحصار کامل طبقه حاکمه یکی از ملت‌ها بود - از دست آنان خارج ساخت - خطر ظهرشکل گیری از شوونیزم نژادی و برتری طلبی قومی را بعنوان تهدیدی جدی در برابر ملت‌های محروم زمینه سازی نموده و چنین شد که در حاکمیت سیاسی جدید - ملت‌های تحت ستم واقوم و قبایل و اقلیت‌های ملي به هیچ یک از آرزوهای شان نایل نیامده اند.

و اینک از نظر رژیم جدید نه تنها طرح خودمختاری ملیت هایی که دارای حدود و جغرافیایی - زبان - نژاد - عادات - رسوم و توانمندی در ایجاد حاکمیت سیاسی هستند نادیده انگاشته میشود - بلکه ایجاد حکومت های فرانلی و خودمختار و شعار حق تعیین سرنوشت در حکم تجزیه طلبی محسوب می گردد. رژیم جدید که خودرا در ظاهر دشمن رژیم های قبلی می داند در عمل در جهت تحکیم همان ساختار سیاسی گذشته عمل می نمایند - بی آنکه از تاسیسات سیاسی جدیدنامی برزبان آردن تقسیمات سیاسی ولایات - ولسوالی ها و علاقه داریهارا چنانکه در گذشته مرسوم بوده است مبنای کار خودقرار داده است.

در حالیکه در بارهای مستبد گذشته طبق منافع طبقه حاکمه یک ملیت برای پارچه ساختن ملت‌های که متشکل طرح ایجاد ولایات، ولسوالی ها و علاقه داری ها را بکار گرفت تا بتوانند کتله های

متشکل ملیتهاي دیگر را بدین گونه تحت رهبری زمام داران قبایلی درآرد... مثلا هزاره جات را به ده ها قسمت تجزیه کرد و هر قسمتی را به یکی از ولایت های نمبر آن ملحق ساخت تا در پارلمان مجلس سنای درباری حتی نماینده فئودال هم نتوانند بفرستند . و عمل رژیم فعلی نیز بر مبنای همان سیاست گذشته استوار است . اکنون در شورایی جهادی و شورایی قیادي که گویا حیثیت سنا و پارلمان را دارد . اگر ملیتهاي بزرگی همانند هزاره وازبک یاک یاک نماینده هم داشته باشد زیر سوال قراردارد . در حالیکه از ملیتهاي چون بلوج - نورستانی - مغول - قزلباش - بیات - قراق وغیره حتی صحبتی نیز بمیان نمی آید . در شورایی قیادي از تنظیم های هفتگانه پشاور که کاسه لیسان اعراب و امپریالیزم اند هفت نماینده وجود دارد . ترکیب این شورا بگونه اي است که هرگاه رای گیری بصورت کاملاً دموکراتیک هم صورت بگیرد ملیت های تحت ستم در اقلیت قرار می گیرند .

بناء هرگاه حقوق ملیتهاي داخل کشور و خصوصاً مسئله حق تعیین سرنوشت و خودمختاری محلي برای ملیتهاي که استحقاق آنرا دارند تامین نگردد - و به خواست بر حق و عادلانه آنان وقعي گذاشته نشود جنگهاي خونین کابل که مضمون اصلی آنرا مبارزه برای آزادی و حق تعیین سرنوشت و خودمختاری تشکیل می دهد در تمام ولسوالی ها ولایات و علاقه داریها گسترش خواهد یافت .

سران پشت پرده رژیم جدید که خود مختاری و دفاع از حق تعیین سرنوشت را تجزیه طلبی می انگارند و بر انتخابات نیز بر پایه تشکیلات سیاسی گذشته ولایات ولسوالیها و... تکیه می کنند تا ازین طریق رهبری غاصبانه شان را شکل قانونی بدهند باید بدانند که چنین روشهای برتری طلبانه و شوونیستی نمی تواند موجب ثبات رهبری آنان گردیده و جلو تجزیه طلبی را بگیرد که بر عکس آنرا هرچه بیشتر شدت خواهد بخشید .

شورای متعدد دفع از حق تعیین سرنوشت ملیتها برآنست که راه اصولی خاتمه دادن به جنگهاي داخلی - قبول سهم هریک از ملیتها مناسب نفوس شان و تامین حق خودمختاری برای آنهاي که استعداد و صلاحیت آنرا دارند می باشد ورنه جنگ از ساحه تنظیم جنگی و مذهب جنگی به قوم جنگی بدل شدنی است .

آنرا دارفني باشد جنگ است

قتل عام مردم بیدافع کابل و جنایات نابخشودنی نیروهای ائتلاف

انجمن هماهنگی که چند ماه قبل از وقوع " انقلاب " منحوس 8 ثور 1371 تاسیس شده بود روی این موضوع تاکید نمود که برای تحقق بخشیدن به " مشی مصالحه ملی " پیشنهادی دولت نجیب کوشش های از جانب " ملل متحد " و برخی حلقات دیگر که قبلا برآه افتیده بود ، سرعت بیشتری یافت و پرسه سازش و تبانی ارتقای این خلقي ها و پرچمي ها و احزاب ارتقائي اسلامي درشرف تحقق یافتن است . ازین رو انجمن هماهنگی مبارزه عليه اين روند را وظيفه عاجل همه نیروهای انقلابي ملي ، دموکرات وطن پرست و کمونيست دانسته طالب آن شده بود تا همه اين نیروها با ايجاد فضاي مساعد برای همکاري و هماهنگي مبارزاتي از پيش برد مبارزه اصولي درين جهت مضائقه نورزиде از کوشش های انجمن هماهنگي حمایت نماید . متسفانه سير حوادث با سرعت زيدی از فعالیت های آغاز شده انجمن پيش گرفت و انقلاب منحوس اسلامي 8 ثور از طريق ائتلاف با جنایتکاران 7 ثوري به صورت مسالمت آميز و با ورود صبغت الله مجدي به کابل پیروزی خودرا اعلام نمود .

ائتلاف جديد بگونه اي شکل گرفت که خلقي ها و پرچمي های پشتون جانب حزب اسلامي گلب الدين را گرفته و غير پشتون هايش با جمعيت اسلامي وشوراي نظر آن کنار آمدند . چگونگي ترکيب و صف بندی اين ائتلاف از همان ابتدا براین امر دلالت داشت که اختلافات بین اين دسته بندی ها که ميراث گذشته است ، حدت بیشتری یافته و تا تصفيه حساب كامل راه درازی در پيش دارد که به ناگزير خرابي ها و قربانيان بيشتری به جا خواهد گذاشت .

اگر اختلافات موجود بین جناح بندی های مختلف دولت اسلامي از يكجانب ناشی از حرص قدرت طلبي ها و جنگ برس چوکي وامتيازات بيشتر باشد ، از جانب دیگر ناشی از مداخلات رذيلانه اي ارتقاي منطقه و عرب و کشور های اميراليستي نيز می باشد که دسته بندی های اسلامي چاکران پروپاقرص آنها و مجريان سياست های ارتقائي شان درکشور بخون خفته ما می باشد .

جنگ برآه افتیده اخير بین جمعيت اسلامي و حزب اسلامي که قربانيان آن همان طوريکه حاجي قدير والي جلال آباد نيز اعتراف نمود : فقط مردم بیدافع شهر کابل بودند نه نیروهای مسلح دولت و گلب الدين ، خود بیانگر اين حقیقت است که مرتعین اسلامي حاضرند برای تحقق اهداف ارتقائي خویش نسخه های تره کي وامین را بکار برند که گفته بودند : مهم حفظ قدرت است اگر لازم باشد آنها برای حفظ سلطه خویش حاضرند از بیست ميليون نفوس افغانستان هژده ميليون آن را قربان نمایند ! ولی سرانجام آنها همراه با یاوه گوئي های خود نابود شدند ولی مردم زنده اند و زنده خواهند ماند .

انجمن هماهنگي در عین حالیکه خود رادرغم واندوه شهریان بی پناه کابل و خانواده های داغدیده و تاراج شده شريک دانسته ، تنفر عميق خودرا از عملکردهای ضد انساني هردوطرف برپاکننده جنگ ابراز و آنرا قاطع انه محاکوم می کند ، اين را بخوبی می داند که استقرار صلح واقعي در موجودیت اين دولت اسلامي تصورواهي اي بيش نخواهد بود . برای استقرار صلح شرافمندانه و تامين امنیت جان و مال مردم می باید توده ها برای سرنگونی اين دولت و برقراری يك دولت دموکراتيك ملي مبارزه نمایند . در چنین شرایطي که دولت اسلامي با عملکردهای ضد انساني و ضد مردمي اش هرچه بيشتر ماهیت خود را اشکار و مردم را بر عليه خود بر می انگيزاند ، درواقع کار انقلاب را تسهيل می نماید ، که خود بیانگر سنگينتر شدن رسالت نیروهای انقلابي

ملي دموکرات ... نظر به هر وقت دیگر بوده و از آنها می طلبند تا با جدیت هر چه بیشتر کمبود های سالهای متتمادي گذشته را برطرف نموده و با ایجاد صفت واحد در راه تنویر ذهنیت توده ها و مشکل ساختن آنها درجهت سرنگونی این نظام پیشقدم شوند .

- نفرین ابدی بر احزاب ارتقای اسلامی و موتلفین خلقی و پرچمی آنها!
 - راه انقلاب با درفش مستقل انقلابی کوبیده می شود ، بیانید همه با هم در این راه تا به آخر به پیش رویم !
 - زنده باد انقلاب !
 - نابود باد ارتقای جنگ افروز !
 - کمیته مسئول انجمن هماهنگی
- اول سنبه 1371

جریده شعله جاوید برای افشاری ماهیت جنایت کارانه باندهای سیاه اسلامی و موتلفین خلقی و پرچمی آنها و دروغ های شاخدار شان در دفاع از جان و مال مردم و کرامت انسانی که از دهان کثیف شان بیرون می جهد ، خواستار تبلیغات و افشاء گری های وسیعی می باشد . با وجودیکه از گوشه وکنار کشور ، اعضاء و هواداران حزب کمونیست تآنجا که حیطه امکانات شان اجازه می دهد چشم دید ها و اخبار مؤثقی را تهیه و گزارش می دهند . ولی جریده شعله جاوید را عقیده بر اینست که برای سازمان دهی مؤثر فعالیت مبارزاتی افشاء گرانه عليه این دولت و سگان زنجیری آن ، همکاری بی شائبه همه روندگان راه انقلاب و مبارزین ضد رژیم ضرورتیست مهم و در خور توجه . امیدواریم برای پیشبرد مؤفنه این مبارزه ما را یاری و همراهی خواهید نمود .

چشم دید ها

ما فکر می کردیم شما رفته اید :

گزارشی از یک هوادار : پرواز طیارات ، فیر راکت ها و غرش توب ها آغاز جنگ حزب اسلامی گلب الدین - تني و دولت ربانی - گلم جم را اعلام نمود . مردم مسکونی محل غرض تلاش برای پیدا نمودن جای امن در روازه های خانه هایشان را قفل نموده به هر طرفی فرار نمودند . من نیز همراه عده خود را در گوشه ای گرفتم . وقتی بعد از ساعت ها راکت باران و تبادله آتش کمی اوضاع آرام شد به محل رفتم که در سرکوچه عده از مردم بدور دوکشته و یک زخمی بسیار شدید جمع شده و بر جنایات ملیشه ها و سایرین لعنت و نفرین می فرستادند . وقتی جویای احوال شدم دانستم که زنان و اطفال این خانواده نیز از ترس اصابت راکتها فرار نموده و مرد هایشان در خانه باقی مانده اند تا اموال شان مورد تاراج مجاهدین و ملیشه ها قرار نگیرد .

ملیشه های سیدکیان که در اطراف نواحی گشت و گذار داشته اند به فکر اینکه درین خانه کسی نیست وارد خانه می شدند ، وقتی در خانه با این سه مردو بیرون می شوند ، آنها را به گلوله می بندند که دونفر آن در همان موقع به هلاکت میر سند و نفرسومی که شدیداً زخمی شده بود روز بعد جان می سپارد .

همسایه هایش از قول زخمی می گفتند : ملیشه ها با دیدن آنها گفته اند " ما فکر می کردیم شما هم رفته اید حال که نرفته اید باید شما را روان کنیم " گزارشگر اضافه نمود : در همین روز و در

فاصله چند ساعت تنها در همین محل ده خانه را تاراج کرده بودند تا جائیکه من سروی کرده ام روزی نیست که چندین خانه چور و چیاول نشود واقعه دلخراشی بدینگونه اتفاق نیفتد ، ولی دولت اسلامی تنها در مقابل این جنایات هول انگیز و مجریان آن هیچ عکس العملی از خودنشان نمی دهد ، بلکه باسکوت کاملش زمینه از دیاد این چنین جنایات را فراهم می نماید .

فروش تیه مرنجان :

گزارشی از یک هوادار : در بین مردم شهر کابل آوازه شد که گلم جم تپه مرنجان را به حزب اسلامی گلب الدین در بدل چندین ده میلیون افغانی فروخته است تا حزب اسلامی بتواند از فاصله نزدیک شهر کابل را مورد حملات راکتی قرار داده و با تبلیغات در مورد پیشروی اش ترس و بی امنیتی بیشتری در شهر کابل بوجود آورد . من صد دل را یک دل کرده غرض دریافت صحت و سقم این مسئله بسوی چمن حضوری روان شدم و در نزدیکی چمن با یکی از مليشه ها ملاقات و به زبان ازبکی از وی پرسیدم ، مردم شهر می گویند شما تپه مرنجان را به حزب اسلامی فروخته اید، آیا این آوازه صحت دارد ؟ وی با خنده گفت "پولش را هم گرفتیم و تپه را نباشه باز پس می گیریم . اینکه بر سر مردم چه می آید برای ما مهم نیست ، زیرا ماه هم چوچه داربوده و خرج و برج اضافه گی دیگر هم داریم که نباشه دووس ربانی نمی تانه برای ما پوره کنه " .

علاوه تا مردم شهر می گفتند پیشروی حزب اسلامی در منطقه بت خاک نیز ناشی از فروش منطقه از جانب قوماندان کوچی ، قوماندان حركت انقلاب اسلامی به گلب الدین میباشد . آری چنین معاملاتی درگذشته هم بین دولت بازمانده از دوران اشغال و مجاهدین صورت می گرفته است این خرید و فروش مهمترین راه پولدار شدن قوماندان هاست . ولی در مورد فروش تپه مرنجان از جانب گلم جم باید بگوئیم علاوه بر اهمیت جنبه مالی آن برای مليشه ها ، این موضوع نیز یقیناً مطرح بوده است که دولت ربانی را بیشتر ترساند تا بر ضرورت موجودیت مليشه ها در شهر کابل اصرار نماید .

آدمخورهای گلب الدین: گزارشی از یک هوادار : برای گریز از اصابت راکت ها و بمباردمان ها خودرا به دهلیز اول یکی از بلاک های مکروریان رساندم که در آن عده دیگری نیز پناه گرفته بودند . در حالیکه صدای غرش توب ها و راکت ها گوش ها را اذیت میکرد یکی از صاحب منصبان کهنه پیغ و متقاعد در حال تبلیغ به نفع گلب الدین بود ، در قسمتی از تبلیغات خود گفت " گلب الدین صاحب در صف اول جبهه خودآدم هایی را جابجا نموده که مثل دیو قوی هیکل آدم و آدم خواراند و روی هایشان پر از پشم است و سرشان راکت باران مليشه کار نمیکنه و مليشه های گلم جم از دیدن آنها چون جن از بسم الله میگریزند . این آدم خود ها به زودی کار مليشه ها را یکطرفه خواهند نمود " . من با قدری تامل گفتم ، کاکا این آدم خورهایکه شما از آن نام می بردید ، همان مليشه ها ی جباراند که گفته میشود با برخی از مليشه ها ی قندهاری ایکه در شورای قندهار نه رفته اند یکجا به طرفداری گلب الدین جنگ می کنند . می ترسم در نتیجه جورآمد دولت با حزب اسلامی این مليشه ها یکبار دیگر وارد کابل شده ، دست بهمان جنایتی بزنند که در زمان حکومت نجیب در شهر کابل می زندن .

با شنیدن این گفته ها تبلیغات چی گلب الدین سکوت نمود . درین اثنا یکی از سامعین این گفتوگو صدا زد " لالا ، گفته اند نه کل ماند نه کدو ، خاک بر سر هردو . همین چهارماه حکومت اسلامی مجاهدین هفت پشت ما را بس است اگر ما غیرت داشته باشیم " .

شعله ایها و توقعات مردم :

گزارشی از یک رفیق حزبی : من غرض بازدید از مناطق کارتنه نوونواحی اطراف آن به مین بس سوار شدم که تا یک حصه ای سواری می برد . در عرض راه راکتی با گوشش گویا بسوی ما به پرواز درآمد ولی در فاصله دورتر ازما به سرک اصابت نمود . این حادثه راکبین را هراسان وهم خشمگین ساخته بود . یکی از راکبین که حدود شصت سال عمر داشت به آواز بلند گفت : "ای خدا ! اداره مملکت را به دست گاؤها می دهی یا به دست خرها ، اینها جز تباہی برای مردم چیزی داده نمی توانند " . بعد با نثار چند دشنام آبدار مثل دوسوس و بی غیرت به هادی محمودی ورفقای مجید به گفته های خود چنین ادامه داد : "ای ، هادی محمودی ... کجایی که بیانی این ملک را اداره و رهبری کنی ، آی رفقای بیغیرت مجید کجاید ، چرا نمی آئید ، آیا ازین وضعیت خبرنگارید ، یا درگوش هایتان پخته زده اید ! " دیگران ویرا به آرامش تشویق کرده گفتند " خیر است پدرخیر است ، خدا خیر میکنه " . ولی آن پیر مرد با عصبانیت گفت : " احمق ها کجاش خیر است و خدا چه می کنه ؟ " درین وقت ایستگاه اخیر رسید و همه از موئر پائین شدند . من به پیر مرد که در حال رفتن به سمت مخالف مسیرم بود و با خود حرف میزد می نگریستم و برای اینکه شیشه امید ها و آرزو هایش را نه شکسته باشم جرئت آن را نکرم تا برایش بگویم هادی محمودی که خودت چنین توقعی از وی داری در کنج عزلت و در فاصله هزارها کیلومتر دورتر ازین حوادث و مصائب به نشخوار و جویدن عمر خود مصروف است و بسیاری از رفقای مجید شهید نیز دیگر به بخشی از خدمت گاران این نظام تبدیل شده و برای استحکام نظام آنها چاکری مینمایند .

می بودید مزه حملات راکتی را می چشیدید :

گزارشی از یک هودار : در زمرة آوارگان جنگ کابل به جلال آباد با یکی از دوستان خود برخوردم که چنین حکایتی داشت : در جریان حملات راکتی شدید به شهر کابل که تنها برای منهدم نمودن آتنن تلویزیون پنجصد راکت فیر شده بود ، با اصابت یکی از آن راکت ها آتنن تلویزیون منهدم شد و 20 فیر آن نیز به قوماندانی ولايت سابق فروریخت ، ولی متباقی 479 فیر راکت به دو طرف کوه ده افغانان که مملو از خانه های مسکونی اند فروریخته خانه ها را منهدم و مردم بی پناه را قتل عام نمود . من که هر روز به فکر عودت دوباره به پاکستان در تپ و تلاش بودم به مجرد خبر باز شدن راه سروبی همراه با خانواده ام و یک خانواده دیگر موتلاری ایرا به مبلغ یک لک افغانی کرایه و خود را به جلال آباد رسانیدیم . وقتی در عرض را در سروبی به گروپ های مجاهدین حزب اسلامی گلب الدین و مولوی خالص که راه رابند اندخته بودند روبرو شدیم ، راکبین موئرها را مورد پرسش قرار میدادند ، بر چهره ها می نگریستند ، و افرادیکه به نظر شان مشکوک می آمد ، (فکر می کردند که از سمت شمال یا هزاره است) بازجویی میکردند و برخی را نیز از موئر پائین نموده با خودمی برندن . وقتی نوبت به ما رسید بعد از یک پرسش کوتاه گفتند " چرا از زیر حملات راکتی میخواهید فرار کنید و با تمخر علاوه کردن

چندروز دیگر هم صیر می کردید و مزه راکت های مارا می چشیدید " . ما به این تمسخر آنها جوابی ندادیم زیرا از طرز برخورد آنها معلوم بود که این مجاهدین مثل برادران دیگر خودبه مرض سادیستی مبتلا بوده و از هراذیت و آزاری که بر مردم بی دفاع وارد شود احساس لذت می نمایند .

از کابل تا چاریکار :

در طول راه کابل تا چاریکار حزب اسلامی گلب الدین سه پوسته دارد ، یکی در کلکان ، دیگری در قره باغ و سومی در نزدیکی شهر چاریکار . این پوسته ها گاهی مانند سمارق سر می کشند و گاهی نابود می شوند . دریورها این پوسته ها را بنام پوسته های دزدان یادمی کنند . این دزدان یا در واقع مجاهدین حزب اسلامی گلب الدین همانطوریکه خوداعتراف می کنند در عملیات چریکی - منظور آنها از عملیات چریکی راه گیری ، چپاول و تاراج مردم است - دست بالائی دارند ، صبح وقت و بعد از شام در کنار سرک ها کمین می گیرند تا آن موته های را که درین اوقات از مناطق شان می گذردمور حمله چریکی قرار داده لچ نمایند . اکثر راکبین ایکه با اینگونه حملات چریکی مواجه می شوند مسافرین سمت شمال اند . با وجود شکایات مکرر درین زمینه تا هنوز مراجع صاحب صلاحیت هیچ اقدامی نکرده اند ، زیرا برادران شورای نظاری حزب اسلامی آقای حکمتیار آرزو ندارند این دزدان کم خرج شده باعث ایجاد پریشانی برای شورای نظار در منطقه شوند .

شمارا در راه ، حزب اسلامی لچ نکند :

بتاریخ 19 اسد از کابل عازم پاکستان شدم و در پیش ایش موته تیوتانیز حرکت نمود ، در ساحه چمن حضوری ملیشه ها ی گلم جم اشاره نمود که توقف نمائیم ولی موته پیش روی ما شاید متوجه نشد که گروپ دیگر پیش روی آنرا گرفت و متوقف شد . جوان قد بلند با راکتی در دست بسوی تیوتا روان شد و بعد از پائین نمودن سواری موته در حالیکه دریور پشت اشترنگ نشسته بود ، موته را همراه با دریور هدف راکت قرار داد تا هردو طعمه حریق شدند در حالیکه شعله های آتش زبانه می کشید و ما با انزجار به این حرکت می نگریستیم ، نوبت ما فرا رسید و یکی از ملیشه ها به موته بالا شده گفت : برادرها در راه حزب اسلامی مسافرین را آزار میدهد ، ماطرفدار رفتن شما نیستیم . درین اثنا کلینر موته گفت : چیزی نمی گویند راه خیر خیریت است . ملیشه رویش را طرف وی گشتنده گفت : تو تضمین می کنی که سواری ها را در راه چیزی نمی گویند ؟ کلینر بلا پیش کرده جواب داد ، بلي خیریت است .

ملیشه که چنین انتظاری داشت گفت : " نباشه تو گلب الدینی هستی " و چندین قنداق آبدار به سرو رویش حواله نموده راکبین را به پائین شدن از موته امر نمود . دریور به آهستگی گفت پول هایتان را جابجا کنید . هر کس با عجله داروندار خود را در بغل چوکی ها وزیر سیت ها و جاهای دیگر در موته پنهان نموده و خود پائین شدند . وقتی بعد از تلاشی دوباره به موته بالا شدیم ، ملیشه ها نیز موته را خوب تلاشی نموده و تمام پول های مسافرین را تاراج کرده بود و بسیاری از جمله من حتی بدون داشتن یک کلدار به موته سوار و دریور از ترس جان به صدای های ما که می گفتیم او برادر ایستاد کن که مایک افغانی هم نداریم کوشش نمی کرد . ملیشه های گلم جم آنچنان ما را چاپیده ولچ کرده بودند که چیزی برای لچ کردن ما از جانب حزب اسلامی و گروه های دیگر مجاهد نمانده بود . مردم بیچاره ما به عجیب مشکلاتی گیر کرده اند ، آنها را باید یا مجاهدین

حزب اسلامی و گروه های دیگر بچاپند و اگر از گیر آنها نجات یافتد ملیشه ها ی دوستم ، کیان و حزب وحدت به حساب شان می رساند ، خلاصه از دست این دوسته رهزن خلاصی ندارند .

ما دختر را می خواهیم :

سه خواهیریکه چند روز قبل خود را به پاکستان رسانده بودند از سرگذشت پدر ، مادر و خواهر 14 ساله خود چنین حکایت نموده اند : خواهر 14 ساله ما که از همه ما خوردن تربودغرض نان به نانوایی رفته بود و بعد از ساعتی همراه چند قرص نان واردخانه شد ، هنوز چند دقیقه ای سپری نشده بود که زنگ دروازه منزل ما به صدا درآمد و پدرم رفته از سوراخ دروازه دید تابدانزگ را کی به صدا درآورده است . وقتی می بیند پنج نفر مجاهد پشت دروازه ایستاده اند به ناگذیر در را باز نموده می پرسد چکاردارند ؟ آنها میگویند ما دختری را که همین چند لحظه قبل همراه با نان وارداین خانه شد می خواهیم . پدر دختر که صدیقی تخلص می کندوربلک های مکروریان زندگی داشته اند جواب می دهد ، وی دختر من است و من نمی خواهم وی را برای شما حواله کنم ، اینجا فاحشه خانه نیست که شما دل تان خواست بیانیدویکی را با خوبی ببرید و بالآخره مجبور می شود بگوید : اگر قصد عروسی کردن را دارید پس یکی از شما باوی نکاح نمائید ورقه ملائی نیز بیاورید . بعد ازین گفتگو 4 نفر داخل خانه می شوند و مجاهد پنجمی عقب ملامی رود آقای صدیقی موضوع را با خانم واولادهایش مطرح کرده می نمایند . دختر ها می گفتند ما همه به شمول مادرم به این موضوع مخالفت نموده گفتیم حاضریم خود را از منزل سوم به بیرون بیاندازیم ولی به این کار راضی نخواهیم بود . وقتی پدر اصرار همه مارا بخصوص خواهر خورد مارا دید ، گفت بیا دختر دراز بکش و من نیز کشته شدن تورا ازین خفت که مجاهدین راه اسلام روا می دارند ترجیح می دهم . خواهر ما خوابید و پدرم با دستان لرزان و چشمان پر از اشک دست های خود را در اطراف گلوی دخترش حلقة نموده می فشد تا جان از تنفس جدا شدوما باگلوی پر از بعض و دستهای دردهن که فریاد مایبرون نشود ناظر مرگ خواهر ما و تراژدی ای بودیم که در تاریخ کمتر اتفاق می افتند . بعد پدر ما جنازه دخترش را روی دستان خود گرفته به اتاق سالون نزد مجاهدین رفت تا عروس شان را تسلیم شان نماید . با دیدن این صحنه " رگ غیرت " مجاهدین بجوش آمد و با خالی نمودن یک جاغور مرمری کلاشنکوف برسو صورت پدرما از خانه بیرون پریدند . مادرما با دیدن این صحنه هوش خود را از دست داد و اقارب ما مشوره فرار را بما دادند . سه خواهر در حالیکه اشک خونبار از دیدگانشان جاری بود اظهار داشتند که حتی قادر به تدبیف خواهر و پدر خود نشدمیم و از سرنوشت مادر دیوانه خود اطلاعی هم نداریم . دست زدن به چنین جنایاتی از جانب مجاهدین راه اسلامی نه پدیده نو است و نه هم منحصر به مجاهدین افغانستانی ، تاریخ نمونه های بسیار زیاد آن را در دل خویش نهفته دارد .

پیام تسلیت دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان به رهبری اتحادیه کمونیست های ایران به مناسب شهادت رفیق کامران منصور مسئول کمیته کردستان آن سازمان

به رهبری اتحادیه کمونیست های ایران !

رفقا !

شهادت رفیق کامران منصور را ازته دل به شما و تمامی رفقای اتحادیه کمونیست های ایران تسلیت می گوئیم . رفیق کامران منصور نه تنها در بازسازی اتحادیه کمونیست های ایران نقش شایسته ای ایفا نمود ، بلکه در طی مدت زمانیکه مسئولیت کمیته کردستان و مسئولیت رادیوی سربداران را به عهده داشت ، با شجاعت و استواری اصولی و باتمام توامندی اش در خدمت به انقلاب ایران و انقلاب جهانی رزمید . رفیق شهید کامران منصور ، مشخصا پیشرفت های خط مائوئیستی در افغانستان را تبلیغ می کرد و ازین طریق به پیشروی های آن یاری می رساند . یاد رفیق کامران منصور روحیه عالی انترنسیونالیستی اش در خاطر ما زنده خواهد ماند .

ارتجاع اسلامی حاکم که با خیزش های نیرومند توده ای در نقاط مختلف ایران مواجه است ، با سراسیمگی برای بقا و دوام حاکمیت ضد انقلابی خود می کوشد . ترور بزرگانه رفیق کامران منصور حلقه ای از احلاف همین تلاش های مذبوحانه به شمار میرود . اما این تلاش ها محکوم به شکست اند .

" خون انقلاب را خفه نمی کند ، آنرا بارور می سازد " . ما اطمینان راسخ داریم که نه تنها جای رفیق شهید کامران منصور پرخواهد شد ، بلکه رفقای بسیاری در فرش رزم اورا بردوش گرفته و پیش خواهند رفت .

رفقا !

حزب کمونیست افغانستان در عین حالیکه تاثرات عمیقش را بخاطر این ضایعه به شما رفقالبراز میدارد ، ازین امر شادمان خواهد شد که اتحادیه کمونیست های ایران غم واندوه را به انرژی مبارزاتی مبدل نموده و پرتوان تر از پیش به پیکار ادامه دهد .